

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 590

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 august 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE			
146. — Lege pentru aderarea României la Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat de Luxemburg, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale, semnat la Prüm la 27 mai 2005	2	Decizia nr. 858 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 14, art. 18, art. 19, art. 26 alin. (3), art. 27, art. 38, art. 39, art. 55, art. 68, art. 70, art. 71, art. 85 și ale art. 86 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	19–20
Declarația comună a Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Marelui Ducat de Luxemburg, Regatului Țărilor de Jos și a Republicii Austria la Tratatul din 27 mai 2005 privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale	3	Decizia nr. 859 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	20–21
Tratat între Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat de Luxemburg, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale, semnat la Prüm la 27 mai 2005	4–13	Decizia nr. 860 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	22–23
752. — Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat de Luxemburg, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale, semnat la Prüm la 27 mai 2005	13	Decizia nr. 863 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	23–25
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 831 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	14–15	Decizia nr. 864 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	25–26
Decizia nr. 840 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (4) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	16–17	Decizia nr. 865 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	27–28
Decizia nr. 853 din 8 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă	17–18	Decizia nr. 866 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 și ale art. 337 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi.....	28–30
		Decizia nr. 869 din 10 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 74 alin. (5) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	30–31

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aderarea României la Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat de Luxemburg, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale, semnat la Prüm la 27 mai 2005**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se aderă la Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat de Luxemburg, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale, semnat la Prüm la 27 mai 2005, denumit în continuare *Tratat*.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de aderare, România formulează următoarele declarații:

A. în baza art. 2 paragraful (3) din Tratat:

1. România declară că, pe teritoriul său, Sistemul Național de Date Genetice Judiciare, denumit în continuare *S.N.D.G.J.*, conține profiluri genetice corespunzătoare următoarelor categorii:

a) *suspecți* — persoanele despre care există date și informații că ar putea fi autori, instigatori sau complici ai infracțiunilor pentru care pot fi prelevate probe biologice în vederea introducerii profilurilor genetice în baza de date națională, conform legislației în vigoare;

b) persoane condamnate definitiv la pedeapsa închisorii pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care pot fi prelevate probe biologice în vederea introducerii profilurilor genetice în baza de date națională, conform legislației în vigoare;

c) urme biologice prelevate cu ocazia efectuării cercetării la fața locului;

d) cadavre cu identitate necunoscută, persoane dispărute sau persoane decedate în urma catastrofelor naturale, a accidentelor în masă, a infracțiunilor de omor sau a actelor de terorism;

2. România declară că în *S.N.D.G.J.* se verifică și se compară profilurile genetice în vederea:

a) excluderii persoanelor din cercul de suspecți și a identificării autorilor infracțiunilor pentru care pot fi prelevate

probe biologice în vederea introducerii profilurilor genetice în baza de date națională, conform legislației în vigoare;

b) stabilirii identității persoanelor care sunt victime ale catastrofelor naturale, ale accidentelor în masă sau ale actelor de terorism;

c) realizării schimbului de informații cu celelalte state și combaterii criminalității transfrontaliere;

d) identificării participanților la comiterea infracțiunilor pentru care pot fi prelevate probe biologice în vederea introducerii profilurilor genetice în baza de date națională conform legislației în vigoare;

B. în baza art. 28 paragraful (2) tezele 1 și 2 din Tratat, România declară că pe teritoriul său se interzic funcționarilor statului trimitător portul și utilizarea armelor, a munițiilor și a echipamentului, altele decât cele aflate în dotarea individuală, potrivit legislațiilor naționale;

C. în baza art. 42 din Tratat, România stabilește ca autorități competente pentru implementarea Tratatului structurile de specialitate din cadrul:

a) Ministerului Internelor și Reformei Administrative, pentru punctele de contact prevăzute la art. 42 paragraful (1) pct. 1—4, respectiv pct. 7—9 din Tratat;

b) Serviciului Român de Informații, pentru punctele de contact prevăzute la art. 42 paragraful (1) pct. 5 și 6 din Tratat;

D. conform legislației în vigoare, România declară că informațiile scrise, transmise de autoritățile române în aplicarea prevederilor Tratatului, nu pot fi utilizate ca probe în procesul penal decât cu acordul scris al autorităților care au transmis datele.

Art. 3. — Declarațiile prevăzute la art. 2 lit. A și C pot fi modificate printr-o notificare adresată depozitarului, pe cale diplomatică.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 10 iulie 2008.

Nr. 146.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

DECLARAȚIA COMUNĂ *)

**a Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Regatului Spaniei, Republicii Franceze,
Marelui Ducat de Luxemburg, Regatului Țărilor de Jos și a Republicii Austria la Tratatul din 27 mai 2005
privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului,
criminalității transfrontaliere și migrației ilegale**

I. Toate părțile contractante declară în comun:

1. cu referire la art. 17 alin. (1) din Tratat, că formularea acestei dispoziții nu afectează poziția acestora în relația cu statul deținător sau cu statul de înmatriculare în cadrul misiunii însoțitorilor înarmați la bordul aeronavelor;

2. cu referire la art. 34 alin. (2) fraza a 2-a, că:

a) există condițiile pentru transmiterea de date cu caracter personal, conform cap. VII al Tratatului, în principal din momentul semnării, în măsura în care nu se referă la consultarea sau compararea automatizate de date;

b) vor crea cât mai curând premisele care lipsesc, conform cap. VII, în special în domeniul consultării sau comparării automatizate.

II. Regatul Belgiei declară:

1. că orice informație transmisă de Regatul Belgiei în baza Tratatului poate fi utilizată ca probă de către partea contractantă care o primește numai cu consimțământul autorităților judecătorești belgiene competente;

2. cu referire la art. 18:

a) că trebuie să existe o aprobare expresă a reprezentantului autorității aeronautice belgiene înainte ca un însoțitor înarmat la bordul aeronavelor să poată părăsi avionul cu arme sau muniție, conform art. 18 alin. (2) pct. 1;

b) că, la părăsirea aeronavei, armele sau muniția trebuie să fie predate unui reprezentant al autorităților aeronautice belgiene, care le va transporta într-o ladă închisă până la locul de depozitare;

c) că portul de arme sau de muniție de către însoțitorul înarmat la bordul aeronavelor este interzis în afara unei aeronave;

3. cu referire la art. 27 alin. (3), că aplicarea acestei prevederi nu afectează competențele autorităților judecătorești belgiene.

III. Regatul Spaniei declară, cu referire la art. 45 fraza 1, că apreciază că pentru Tratat este aplicabilă și Reglementarea privind autoritățile din Gibraltar, în cadrul instrumentelor UE și CE, precum și a altor tratate conexe din 19 aprilie 2000, în conformitate cu prevederile art. 5 al acesteia.

IV. Republica Franceză declară, cu referire la art. 9, că accesul la datele indexate în fișierul național automatizat al amprentelor digitale (FAED), așa cum este stipulat în art. 9, este permis în baza legislației naționale în vigoare, pentru a facilita autorităților competente căutarea și identificarea autorilor unor infracțiuni ori acțiuni ilegale sau actelor de pregătire pentru acestea, precum și pentru a facilita urmărirea infracțiunilor.

V. Regatul Țărilor de Jos declară, cu referire la art. 3 și 4, că va pleca de la premisa că procedura, potrivit acestor prevederi, se va desfășura în sensul că părțile contractante vor primi acces la date de referință din baza de analiză a datelor ADN a Regatului Țărilor de Jos, conform art. 2 alin. (2) din Tratat, cu dreptul de a realiza consultări automate prin compararea profilurilor ADN proprii cu profilurile ADN din fișierele de analiză a datelor ADN ale Regatului Țărilor de Jos, indiferent că este vorba de un caz particular sau nu.

VI. Republica Austria declară, cu referire la art. 40 alin. (1), că protecția juridică asigurată de către Comisia Austriacă de Protecție a Datelor, care îndeplinește atât premisele art. 6 alin. (1) al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și criteriul unei autorități independente de supraveghere, în sensul art. 28 al Directivei 95/46/CE, îndeplinește cerințele acestui articol.

VII. Republica Federală Germania și Republica Austria declară, cu referire la art. 46 fraza a 2-a, că în relațiile dintre Republica Federală Germania și Republica Austria costurile care rezultă din asigurarea asistenței judiciare, conform art. 7, vor fi rambursate de către partea contractantă solicitată.

Prüm, 27 mai 2005

Prezenta declarație comună este semnată într-un singur exemplar în limbile germană, spaniolă, franceză și neerlandeză și păstrată împreună cu Tratatul în arhiva Ministerului Federal de Externe al Republicii Federale Germania, care va transmite o copie certificată conformă a prezentei declarații comune fiecărui stat semnatar sau stat care aderă.

Pentru Regatul Belgiei

Pentru Republica Federală Germania

Pentru Regatul Spaniei

Pentru Republica Franceză

Pentru Marele Ducat de Luxemburg

Pentru Regatul Țărilor de Jos

Pentru Republica Austria

*) Traducere.

T R A T A T*)

**între Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză,
Marele Ducat de Luxemburg, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind aprofundarea cooperării
transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale,
semnat la Prüm la 27 mai 2005**

Înaltele părți contractante ale prezentului tratat, state membre ale Uniunii Europene, considerând că, într-un spațiu de liberă circulație a persoanelor, este important ca statele membre ale Uniunii Europene să își intensifice cooperarea pentru a combate mai eficient terorismul, criminalitatea transfrontalieră și migrația ilegală, din dorința ca, în cadrul îmbunătățirii cooperării în Europa și fără a aduce prejudicii prevederilor Tratatului privind Uniunea Europeană și ale Tratatului de instituire a Comunității Europene, să joace un rol de pionierat în scopul atingerii unui nivel cât mai înalt posibil al propriei cooperări, în primul rând prin intermediul unui mai bun schimb de informații, realizat în special în domeniile legate de combaterea terorismului, a criminalității transfrontaliere și a migrației ilegale, precum și pentru a permite tuturor celorlalte state membre ale Uniunii Europene să participe la această cooperare,

în scopul transpunerii dispozițiilor prezentului tratat în cadrul juridic al Uniunii Europene, pentru a se ajunge la o îmbunătățire a schimbului de informații la nivelul întregii Uniuni Europene, în special în domeniile legate de combaterea terorismului, a criminalității transfrontaliere și a migrației ilegale, precum și în vederea creării în acest sens a bazelor juridice și tehnice necesare, cu respectarea drepturilor fundamentale, așa după cum acestea decurg din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și din tradițiile constituționale comune ale statelor implicate, fiind conștiente îndeosebi de faptul că transmiterea datelor cu caracter personal unei alte părți contractante presupune un nivel adecvat de protecție a datelor din partea părții contractante destinatare,

considerând că, fără a aduce atingere legislației naționale aflate în prezent în vigoare în statele implicate, este necesar să se mențină și să se prevadă un control judiciar corespunzător asupra măsurilor prevăzute prin prezentul tratat, dispuse să completeze prezentul tratat prin alte acorduri care să permită consultarea automatizată a datelor în alte baze de date corespunzătoare, în măsura în care acest lucru este necesar și proporțional în scopul aprofundării cooperării transfrontaliere,

au convenit următoarele:

**CAPITOLUL I
Parte generală**

**ARTICOLUL 1
Principii**

(1) Prin prezentul tratat, părțile contractante vizează să își intensifice cooperarea transfrontalieră, în special schimbul de informații.

(2) Această cooperare nu aduce atingere dreptului Uniunii Europene și, în baza prevederilor prezentului Tratat, rămâne deschisă spre aderare oricărui stat membru al Uniunii Europene.

(3) În cadrul prezentului tratat, cooperarea vizează dezvoltarea inițiativelor care să favorizeze cooperarea europeană în domeniile descrise prin acesta.

(4) După cel mult 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentului tratat va fi prezentată o inițiativă pentru transpunerea dispozițiilor acestuia în cadrul juridic al Uniunii Europene, pe baza unei evaluări a experienței dobândite în cadrul aplicării prezentului tratat, de comun acord cu Comisia Europeană sau la propunerea Comisiei Europene, ținând cont de prevederile Tratatului privind Uniunea Europeană și ale Tratatului de instituire a Comunității Europene.

(5) Periodic și în comun, părțile contractante informează Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană cu privire la evoluția cooperării.

**CAPITOLUL II
Profiluri ADN, date dactiloscopice și alte date**

**ARTICOLUL 2
Crearea fișierelor naționale de analiză ADN**

(1) Părțile contractante se angajează să creeze și să gestioneze fișiere naționale de analiză ADN, în vederea urmăririi faptelor penale. Prelucrarea datelor înregistrate în aceste fișiere,

în baza prezentului tratat, se efectuează în conformitate cu legislația națională aplicabilă în procesul prelucrării în cauză, fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale prezentului tratat.

(2) În vederea aplicării prezentului tratat, părțile contractante garantează că sunt disponibile datele indexate ca referindu-se la conținutul fișierelor naționale de analiză ADN, indicate la alin. (1) prima frază. Aceste date indexate conțin doar profiluri ADN¹⁾ provenite din partea necodată a ADN-ului, precum și o referință. Datele indexate nu trebuie să conțină nicio dată care să permită identificarea directă a persoanei implicate. Datele indexate care nu pot fi atribuite niciunei persoane (urme deschise) trebuie să fie recunoscute ca atare.

(3) Odată cu depunerea instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, fiecare parte contractantă desemnează fișierele naționale de analiză ADN cărora li se aplică prevederile art. 2—6, precum și condițiile ce guvernează consultarea automatizată, în baza art. 3 alin. (1).

ARTICOLUL 3

Consultarea automatizată a profilurilor ADN

(1) Părțile contractante permit punctelor naționale de contact indicate la art. 6 ale celorlalte părți contractante ca, în vederea urmăririi faptelor penale, să aibă acces la datele indexate în fișierele lor de analiză ADN și să aibă dreptul să procedeze la o consultare automatizată cu ajutorul unei comparări a profilurilor ADN. Consultarea nu poate fi realizată decât pentru fiecare caz și cu respectarea legislației naționale a părții contractante care efectuează respectiva consultare.

(2) Dacă, în cadrul unei consultări automatizate, se constată o concordanță între un profil ADN transmis și un profil ADN înregistrat în fișierul părții contractante destinatare, punctul național de contact care a lansat consultarea este informat pe cale automatizată cu privire la existența unei concordanțe și la referință. Dacă nu poate fi constatată nicio concordanță, comunicarea în acest sens se realizează în mod automatizat.

*) Traducere.

1) Pentru Republica Federală Germania, *profilurile ADN*, în sensul prezentului tratat, sunt modele de identificare ADN.

ARTICOLUL 4

Compararea automatizată a profilurilor ADN

(1) De comun acord și prin intermediul propriilor puncte naționale de contact, părțile contractante compară profilurile ADN ale urmelor lor deschise cu toate profilurile ADN ce provin din datele indexate ale celorlalte fișiere naționale de analiză ADN, în vederea urmăririi faptelor penale. Transmiterea și compararea se realizează în mod automatizat. Transmiterea ce vizează compararea profilurilor ADN ale urmelor deschise nu se realizează decât în cazurile în care o asemenea transmitere este prevăzută prin legislația națională a părții contractante solicitante.

(2) Dacă, în cursul comparării prevăzute la alin. (1), o parte contractantă constată că profiluri ADN transmise corespund celor cuprinse în propriul fișier de analiză ADN, aceasta comunică fără întârziere punctului național de contact al celeilalte părți contractante datele indexate pentru care a fost constatată o concordanță.

ARTICOLUL 5

Transmiterea altor date cu caracter personal și a altor informații

În cazul constatării concordanței profilurilor ADN în cadrul procedurii prevăzute la art. 3 și 4, transmiterea altor date cu caracter personal care se raportează la datele indexate, precum și a altor informații se realizează în baza legislației naționale a părții contractante solicitate, inclusiv a dispozițiilor privind asistența judiciară.

ARTICOLUL 6

Punctul național de contact și acordul de implementare

(1) Fiecare parte contractantă desemnează un punct național de contact pentru transmiterea datelor în baza art. 3 și 4. Competențele punctului național de contact sunt guvernate de legislația națională aplicabilă.

(2) Detaliile tehnice ale procedurilor descrise la art. 3 și 4 se reglementează printr-un acord de implementare prevăzut la art. 44.

ARTICOLUL 7

Prelevarea de material genetic și transmiterea profilurilor ADN

Dacă, în cadrul unei proceduri de investigații sau al unei proceduri penale aflate în curs de derulare, lipsește profilul ADN al unei anumite persoane aflate pe teritoriul părții contractante solicitate, aceasta din urmă acordă asistență judiciară, prelevând și analizând materialul genetic al acestei persoane, precum și transmițând profilul ADN obținut, atunci când:

1. partea contractantă solicitantă comunică scopul pentru care este necesară această procedură;

2. partea contractantă solicitantă prezintă o ordonanță sau un act de anchetă emis de autoritatea competentă, impus de legislația sa națională, din care să reiasă că ar fi întrunite condițiile pentru prelevarea și analiza materialului genetic, în ipoteza în care persoana în cauză s-ar găsi pe teritoriul părții contractante solicitante; și

3. sunt întrunite condițiile prealabile pentru prelevarea și analiza materialului genetic, precum și pentru transmiterea profilului ADN obținut, potrivit legislației naționale a părții contractante solicitate.

ARTICOLUL 8

Datele dactiloscopice

În vederea aplicării prezentului tratat, părțile contractante garantează disponibilitatea datelor indexate privind conținutul

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

sistemelor automatizate naționale de identificare dactiloscopică, create în vederea prevenirii și urmăririi faptelor penale. Aceste date indexate nu conțin decât date dactiloscopice și o referință. Datele indexate nu trebuie să conțină date care să permită identificarea directă a persoanei în cauză. Datele indexate care nu pot fi atribuite niciunei persoane (urme deschise) trebuie să poată fi recunoscute ca atare.

ARTICOLUL 9

Consultarea automatizată a datelor dactiloscopice

(1) Părțile contractante permit punctelor naționale de contact ale celorlalte părți contractante, indicate la art. 11, ca, în vederea prevenirii și urmăririi faptelor penale, să aibă acces la datele indexate din sistemele lor automatizate de identificare dactiloscopică, create în acest scop, cu dreptul de a proceda la o consultare automatizată cu ajutorul unei comparări a datelor dactiloscopice. Consultarea nu poate fi realizată decât pentru fiecare caz și cu respectarea legislației naționale a părții contractante care efectuează respectiva consultare.

(2) Stabilirea definitivă a unei legături între o dată dactiloscopică și o dată indexată de partea contractantă care gestionează fișierul se realizează prin punctul național de contact al părții contractante ce a efectuat consultarea, pe baza datelor indexate transmise în mod automatizat și necesare unei atribuirii univoce.

ARTICOLUL 10

Transmiterea altor date cu caracter personal și a altor informații

În cazul constatării concordanței datelor dactiloscopice în cadrul procedurii prevăzute la art. 9, transmiterea altor date cu caracter personal ce se raportează la datele indexate și a altor informații se realizează în baza legislației naționale a părții contractante solicitate, inclusiv a dispozițiilor privind asistența judiciară.

ARTICOLUL 11

Punctul național de contact și acordul de implementare

(1) Fiecare parte contractantă desemnează un punct național de contact pentru transmiterea datelor în baza art. 9. Competențele punctului național de contact sunt guvernate de legislația națională aplicabilă.

(2) Detaliile tehnice ale procedurilor descrise la art. 9 se reglementează printr-un acord de implementare prevăzut la art. 44.

ARTICOLUL 12

Consultarea automatizată a datelor din registrele de înmatriculare a vehiculelor

(1) Pentru prevenirea și urmărirea faptelor penale pe teritoriul părții contractante care efectuează consultarea în vederea urmăririi faptelor penale pentru care sunt prevăzute pedepse și care sunt de competența tribunalelor sau a Ministerului Public, precum și în vederea menținerii ordinii și siguranței publice, părțile contractante autorizează punctele naționale de contact ale celorlalte părți contractante, menționate la alin. (2), să aibă acces la următoarele date din registrele naționale ale vehiculelor, cu dreptul de a proceda la o consultare automatizată pentru fiecare caz:

1. datele privind proprietarii sau, după caz, posesorii; precum și
2. datele privind vehiculele.

Consultarea nu trebuie să se realizeze decât utilizându-se un număr complet de identificare a vehiculului sau un număr complet al plăcuței de înmatriculare. Consultarea nu se realizează decât cu respectarea legislației naționale a părții contractante care o efectuează.

(2) Fiecare parte contractantă desemnează un punct național de contact pentru cererile care îi sunt adresate în vederea transmiterii datelor prevăzute la alin. (1). Competențele punctului național de contact sunt guvernate de legislația națională aplicabilă. Detaliile tehnice ale procedurii se reglementează printr-un acord de implementare prevăzut la art. 44.

ARTICOLUL 13

Transmiterea datelor care nu au caracter personal

În vederea prevenirii faptelor penale și a menținerii ordinii și siguranței publice în timpul manifestărilor de mare anvergură, cu dimensiune transfrontalieră, în special în domeniul sportiv sau în legătură cu reuniunile Consiliului Europei, părțile contractante își transmit reciproc, atât la cerere, cât și din proprie inițiativă, date care nu au caracter personal, ce pot fi necesare în acest scop, cu respectarea legislației naționale a părții contractante care le transmite.

ARTICOLUL 14

Transmiterea datelor cu caracter personal

(1) În vederea prevenirii faptelor penale și a menținerii ordinii și siguranței publice în timpul manifestărilor de mare anvergură, cu dimensiune transfrontalieră, în special în domeniul sportiv sau în legătură cu reuniunile Consiliului Europei, părțile contractante își transmit reciproc, atât la cerere, cât și din proprie inițiativă, date referitoare la persoane, atunci când condamnări definitive sau alte fapte justifică prezumția că aceste persoane vor comite fapte penale în cadrul acestor evenimente sau că acestea prezintă un pericol pentru ordinea și siguranța publice, în măsura în care transmiterea acestor date este permisă în baza legislației naționale a părții contractante care le transmite.

(2) Datele cu caracter personal nu vor putea fi prelucrate decât în scopurile prevăzute la alin. (1) și pentru evenimentul descris în mod precis, pentru care acestea au fost comunicate. Din momentul în care scopurile prevăzute la alin. (1) au fost atinse sau nu mai pot fi atinse, datele transmise trebuie să fie imediat șterse. În orice caz, datele transmise sunt șterse după cel mult un an.

ARTICOLUL 15

Punctul național de contact

Fiecare parte contractantă desemnează un punct național de contact pentru transmiterea datelor în baza art. 13 și 14. Competențele punctului național de contact sunt guvernate de legislația națională aplicabilă.

CAPITOLUL III

Măsuri pentru prevenirea infracțiunilor de terorism

ARTICOLUL 16

Transmiterea de informații pentru prevenirea infracțiunilor de terorism

(1) În anumite cazuri speciale, cu respectarea legislației naționale și fără cerere, în vederea prevenirii infracțiunilor de terorism, părțile contractante pot transmite punctelor naționale de contact ale celorlalte părți contractante, prevăzute la alin. (3), datele cu caracter personal și informațiile prevăzute la alin. (2), în măsura în care acest lucru este necesar, întrucât anumite fapte justifică prezumția că persoanele în cauză vor comite infracțiuni, precum cele prevăzute la art. 1—3 din Decizia-cadru

2002/475/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului.

(2) Datele și informațiile de transmis conțin numele, prenumele, data și locul nașterii, precum și o descriere a faptelor din care decurge prezumția indicată la alin. (1).

(3) Fiecare parte contractantă desemnează un punct național de contact pentru realizarea schimbului de date cu punctele naționale de contact ale celorlalte părți contractante. Competențele fiecărui punct național de contact sunt guvernate de legislația națională aplicabilă.

(4) În baza legislației naționale, autoritatea care transmite datele poate stabili condiții privind utilizarea acestor date și informații de către autoritatea destinatară. Aceasta din urmă este obligată să respecte aceste condiții.

ARTICOLUL 17

Însoțitorii înarmați la bordul aeronavelor

(1) Fiecare parte contractantă decide în mod autonom, în funcție de politica sa națională de siguranță aeriană, cu privire la intervenția însoțitorilor înarmați la bordul aeronavelor în aeronavele înregistrate la partea contractantă respectivă. Intervenția acestor însoțitori înarmați la bordul aeronavelor se efectuează în conformitate cu Convenția de la Chicago din 7 decembrie 1944 privind aviația civilă internațională și cu anexele sale, în special anexa 17, cu celelalte documente privind aplicarea sa, ținând cont de competențele comandantului de aeronavă în baza Convenției de la Tokyo din 14 septembrie 1963 privind infracțiunile și alte acte ce se produc la bordul aeronavelor, precum și în conformitate cu alte reglementări de drept internațional pertinente, în măsura în care acestea sunt obligatorii pentru respectivele părți contractante.

(2) În sensul prezentului tratat, *însoțitori înarmați la bordul aeronavelor* sunt funcționarii de poliție sau lucrători ai autorității publice corespunzător pregătiți în acest scop și însărcinați cu menținerea securității la bordul aeronavelor.

(3) Părțile contractante se sprijină reciproc în pregătirea inițială și continuă a însoțitorilor înarmați la bordul aeronavelor și colaborează îndeaproape în chestiunile legate de echipamentul acestor însoțitori.

(4) Înainte de însoțirea unui zbor, punctul național de coordonare competent al părții contractante trimițătoare, menționat la art. 19, trebuie să informeze în scris această intervenție. Informarea este transmisă în scris punctului național de coordonare competent al celeilalte părți contractante, cu cel puțin 3 zile înainte de zborul în cauză, cu destinația sau din direcția unui aeroport al unei alte părți contractante. În caz de pericol iminent, informarea scrisă este realizată fără întârziere, în principiu înainte de aterizare.

(5) Informarea scrisă, prelucrată în mod confidențial de părțile contractante, cuprinde datele menționate în anexa nr. 1 la prezentul tratat. Părțile contractante pot modifica anexa nr. 1 printr-un acord separat.

ARTICOLUL 18

Portul armelor de serviciu, munițiilor și al obiectelor de echipament

(1) Părțile contractante eliberează însoțitorilor înarmați repartizați la bordul aeronavelor celorlalte părți contractante, la cererea acestora din urmă, o autorizație generală de port al armelor de serviciu, munițiilor și al obiectelor de echipament, pentru zborurile cu destinația sau din direcția unor aeroporturi ale părților contractante. Această autorizație acoperă portul armelor de serviciu și al munițiilor, atât la bordul aeronavelor, cât și, în condițiile prevăzute la alin. (2), în zonele de securitate dintr-un aeroport al părții contractante implicate, care nu sunt accesibile publicului.

(2) Portul armelor de serviciu și al munițiilor se supune următoarelor condiții:

1. ieșirea cu arme și muniții din aeronavă într-un aeroport sau șederea în zonele de securitate, care nu sunt accesibile publicului, aflate într-un aeroport al unei alte părți contractante, nu este autorizată decât cu însoțirea de către un reprezentant al autorității naționale competente a celeilalte părți contractante implicate;

2. imediat ce au fost scoase din aeronavă, armele și munițiile aduse sunt depozitate sub escortă într-un loc care trebuie să fie stabilit de autoritatea națională competentă, în care acestea se depozitează în siguranță și sub supraveghere.

ARTICOLUL 19

Punctele naționale de contact și de coordonare

Fiecare parte contractantă desemnează un punct național de contact și de coordonare pentru realizarea sarcinilor prevăzute la art. 17 și 18.

CAPITOLUL IV

Măsurile privind combaterea migrației ilegale

ARTICOLUL 20

Consilieri de documente

(1) Pe baza evaluărilor comune ale situației și ținând cont de Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului Uniunii Europene din 19 februarie 2004 privind crearea unei rețele a ofițerilor de legătură „Imigrație”, părțile contractante convin trimiterea unor consilieri de documente în statele considerate drept state de origine sau de tranzit pentru migrația ilegală.

(2) În conformitate cu legislația națională, părțile contractante se informează regulat cu privire la elementele referitoare la migrația ilegală, obținute din activitatea propriilor consilieri de documente.

(3) Cu ocazia trimiterii consilierilor de documente, părțile contractante pot desemna o parte contractantă coordonatoare pentru realizarea unor măsuri concrete. Coordonarea poate, de asemenea, să aibă o durată de timp determinată.

ARTICOLUL 21

Misiunile consilierilor de documente

Consilierii de documente trimiși de către părțile contractante îndeplinesc, în special, următoarele misiuni:

1. consilierea și pregătirea membrilor reprezentanțelor diplomatice sau consulare ale părților contractante cu privire la problemele de vize și pașapoarte, în special în ceea ce privește recunoașterea documentelor falsificate sau contrafăcute, precum și cu privire la utilizarea frauduloasă a documentelor și la migrația ilegală;

2. consilierea și pregătirea societăților de transport în domeniul obligațiilor ce decurg din Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea graduală a controalelor la frontierele comune, semnată la 19 iunie 1990, și din anexa 9 la Convenția de la Chicago din 7 decembrie 1944 privind Aviația Civilă Internațională, precum și în domeniul recunoașterii documentelor falsificate sau contrafăcute și al dispozițiilor pertinente referitoare la intrare; precum și

3. consilierea și pregătirea autorităților și instituțiilor țării gazdă, care sunt competente pentru controalele polițienești la frontiere.

Nu se aduce atingere competențelor reprezentanțelor diplomatice sau consulare și nici autorităților însărcinate cu misiunile de control polițienesc la frontieră ale părților contractante.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

ARTICOLUL 22

Punctele naționale de contact și de coordonare

Părțile contractante desemnează puncte naționale de contact și de coordonare, care sunt utilizate drept interlocutori pentru punerea de acord în privința trimiterii de consilieri de documente, precum și pentru planificarea, punerea în practică, îndrumarea și urmărirea măsurilor de consiliere și pregătire.

ARTICOLUL 23

Sprjin în cursul măsurilor de îndepărtare din teritoriu

(1) Părțile contractante se sprijină reciproc în cursul măsurilor de îndepărtare din teritoriu, realizate ținându-se cont de Decizia 2004/573/CE a Consiliului Uniunii Europene din 29 aprilie 2004 privind organizarea zborurilor comune pentru îndepărtarea, pornind din teritoriul a două sau mai multe state membre, a cetățenilor țărilor terțe care fac obiectul măsurilor de îndepărtare din teritoriul a două sau mai multe state membre, și de Directiva 2003/110/CE a Consiliului Uniunii Europene din 25 noiembrie 2003 privind asistența în tranzit în cadrul măsurilor de îndepărtare pe cale aeriană. Părțile contractante se informează reciproc, în timp util, cu privire la măsurile de îndepărtare prevăzute a fi realizate și, în măsura posibilităților, oferă celorlalte părți contractante posibilitatea de a participa la acestea. În cursul realizării măsurilor comune de îndepărtare din teritoriu, părțile contractante convin asupra însoțirii persoanelor care trebuie îndepărtate și asupra măsurilor de securitate.

(2) O parte contractantă poate proceda la îndepărtarea unei persoane prin teritoriul unei alte părți contractante, în măsura în care acest lucru se dovedește necesar. Partea contractantă pe al cărei teritoriu trebuie să aibă loc îndepărtarea din teritoriu decide cu privire la executarea acesteia. În decizia sa, aceasta stabilește modalitățile de îndepărtare din teritoriu și aplică, în măsura în care acest lucru se dovedește necesar, mijloacele cu caracter obligatoriu care, prin legislația sa națională, sunt autorizate împotriva persoanei care trebuie îndepărtată.

(3) Părțile contractante desemnează puncte naționale de contact pentru planificarea și executarea măsurilor de îndepărtare din teritoriu. Experții se întâlnesc regulat în cadrul unui grup de lucru, în scopul:

1. evaluării rezultatelor acțiunilor anterioare și pentru a se ține cont de acestea în cursul planificării și executării măsurilor ulterioare de îndepărtare din teritoriu;

2. examinării tuturor eventualelor probleme legate de tranzitul menționat la alin. (2) și al identificării unor soluții în această privință.

CAPITOLUL V

Alte forme de cooperare

ARTICOLUL 24

Forme comune de intervenție

(1) În scopul intensificării cooperării polițienești, precum și în vederea menținerii ordinii și securității publice și a prevenirii faptelor penale, autoritățile competente care trebuie desemnate de către părțile contractante pot constitui patrulă comune, precum și alte forme de intervenție comună, în cadrul cărora funcționari sau alți agenți ai autorității publice, desemnați de către părțile contractante (denumiți în continuare *funcționari*) participă la intervenții pe teritoriul unei alte părți contractante.

(2) În calitate de stat gazdă și cu acordul statului trimitător, fiecare parte contractantă, în conformitate cu legislația sa națională, poate ca, în cadrul formelor de intervenție comune, să încredințeze funcționarilor celorlalte părți contractante competențe de autoritate publică sau, în măsura în care legislația statului gazdă permite acest lucru, poate să permită

ca funcționari ai altor părți contractante să își exercite competențele de autoritate publică. Competențele de autoritate publică nu pot fi exercitate în această privință decât sub comanda și, ca regulă generală, în prezența funcționarilor statului gazdă. În această privință, funcționarii celeilalte părți contractante se supun legislației naționale a statului gazdă. Pentru faptele acestora este responsabil statul gazdă.

(3) Funcționarii unei alte părți contractante care participă la intervenții comune se supun instrucțiunilor autorității competente a statului gazdă.

(4) Un acord de implementare potrivit art. 44 reglementează detaliile tehnice ale cooperării.

ARTICOLUL 25

Măsurile în cazul unui pericol iminent

(1) În situații de urgență, funcționarii unei părți contractante pot trece frontiera comună către o altă parte contractantă, fără autorizația prealabilă a acesteia, pentru ca, în zona de frontieră aflată pe teritoriul celeilalte părți contractante și cu respectarea legislației naționale a acesteia, să întreprindă măsurile provizorii necesare în vederea înlăturării oricărui pericol iminent pentru viața sau integritatea fizică a persoanelor.

(2) Există o situație de urgență, potrivit alin. (1), atunci când, dacă se așteaptă intervenția funcționarilor statului gazdă sau stabilirea unei relații de subordonare potrivit art. 24 alin. (2), există riscul materializării pericolului.

(3) Funcționarii care intervin anunță fără întârziere statul gazdă. Statul gazdă confirmă primirea informației și este obligat să întreprindă, fără întârziere, măsurile care se impun în vederea înlăturării pericolelor și a reluării controlului asupra situației. Funcționarii care intervin nu pot acționa pe teritoriul statului gazdă decât până în momentul în care acesta din urmă a întreprins măsurile necesare pentru înlăturarea pericolului. Funcționarii care intervin sunt obligați să respecte instrucțiunile statului gazdă.

(4) Părțile contractante încheie un acord separat referitor la autoritățile care trebuie anunțate fără întârziere, potrivit alin. (3). Funcționarii care intervin se supun dispozițiilor prezentului articol și legislației naționale a părții contractante pe teritoriul căreia acționează.

(5) Statul gazdă este responsabil pentru măsurile întreprinse de către funcționarii care intervin.

ARTICOLUL 26

Asistența în cursul unor evenimente de mare anvergură, catastrofe și accidente grave

Autoritățile competente ale părților contractante se susțin reciproc, cu respectarea legislației lor naționale, în cursul manifestațiilor de masă și al altor evenimente de mare anvergură, al catastrofelor, precum și al accidentelor grave, astfel:

1. informându-se reciproc, cât mai curând posibil, cu privire la astfel de evenimente cu implicații transfrontaliere, precum și comunicându-și informațiile importante care se raportează la acestea;

2. întreprinzând și coordonând măsurile polițienești necesare pe propriul teritoriu, în cursul situațiilor cu implicații transfrontaliere;

3. acordând asistență, în măsura posibilităților, la cererea părții contractante pe teritoriul căreia s-a produs situația, prin trimiterea de funcționari, specialiști și consilieri, precum și prin punerea la dispoziție a obiectelor de echipament.

Nu se aduce atingere acordurilor internaționale la care părțile contractante au aderat, cu privire la asistența reciprocă în caz de catastrofe, inclusiv de accidente grave.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

ARTICOLUL 27

Cooperarea la cerere

(1) În cadrul propriilor competențe și în conformitate cu legislația lor națională, autoritățile competente ale părților contractante își acordă, la cerere, asistență reciprocă.

(2) Autoritățile competente ale părților contractante își acordă asistență reciprocă potrivit art. 39 alin. (1) prima frază din Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985, în special prin:

1. verificarea identității proprietarilor și posesorilor, precum și a conducătorilor vehiculelor rutiere, vapoarelor și navelor sau aeronavelor, în măsura în care această acțiune nu este deja reglementată la art. 12;

2. informații privind permisele de conducere, permisele de navigație și autorizațiile asemănătoare;

3. verificări privind locurile de ședere și de reședință;

4. verificări privind titlurile de ședere;

5. verificări ale identităților abonaților din rețeaua telefonică și a abonaților altor echipamente de telecomunicații, în măsura în care acestea sunt accesibile public;

6. verificări privind identitatea;

7. anchete privind proveniența unor obiecte precum arme, vehicule cu motor sau vapoare și nave (cereri privind modalitățile de dobândire);

8. elemente de informații rezultate din culegerea de date polițienești și din documente ale poliției, precum și informații rezultate din culegerea de date ale autorităților administrative accesibile public;

9. semnalări urgente privind armele și explozivii, precum și semnalări privind falsurile de monedă și înscrisurile de valoare;

10. informații privind executarea practică a măsurilor de supraveghere transfrontalieră, a urmărilor transfrontaliere și a livrărilor supravegheate; și

11. notificarea disponibilității unei persoane de a da declarații.

(3) Dacă autoritatea solicitată nu este competentă în problema prelucrării cererii, aceasta transmite cererea către autoritatea competentă. Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă cu privire la transmiterea cererii și la autoritatea competentă pentru prelucrarea acesteia. Autoritatea competentă prelucrează cererea și transmite rezultatul către autoritatea solicitantă.

CAPITOLUL VI

Dispoziții generale

ARTICOLUL 28

Utilizarea armelor de serviciu, munițiilor și mijloacelor de intervenție

(1) Funcționarii unei părți contractante, care, în cadrul unei intervenții comune, se află pe teritoriul unei alte părți contractante, pot purta propriile uniforme naționale de serviciu. Funcționarii pot avea asupra lor armele de serviciu, munițiile și mijloacele de intervenție, admise potrivit legislației naționale a statului trimitător. Orice parte contractantă poate interzice funcționarilor statului trimitător portul anumitor arme de serviciu, muniții și mijloace de intervenție.

(2) Armele de serviciu, munițiile și mijloacele de intervenție enumerate în anexa nr. 2 nu pot fi folosite decât în cazul legitimei apărări sau al apărării altui stat. În afara cadrului menționat în prima frază, funcționarul responsabil cu intervenția al statului gazdă poate autoriza, de la caz la caz și cu respectarea legislației naționale, utilizarea armelor de serviciu, munițiilor și a mijloacelor de intervenție. Utilizarea armelor de serviciu, munițiilor și a mijloacelor de intervenție se supune legislației statului gazdă. Autoritățile competente se informează reciproc cu privire la respectivele arme de serviciu, muniții și mijloace de

intervenție autorizate, precum și la condițiile care guvernează utilizarea acestora.

(3) Printr-un acord separat, părțile contractante pot să modifice anexa nr. 2.

(4) Dacă, în cadrul măsurilor întreprinse potrivit prezentului tratat, funcționarii uneia dintre părțile contractante implică vehicule cu motor pe teritoriul unei alte părți contractante, aceștia se supun aceluiași reguli de circulație ca și funcționarii statului gazdă, inclusiv în privința folosirii prerogativelor de autoritate publică în domeniul utilizării dispozitivelor sonore sau luminoase și în privința respectării regulilor de circulație.

(5) Un acord de implementare, potrivit art. 44, reglementează aspectele practice ale utilizării armelor de serviciu, munițiilor și mijloacelor de intervenție.

(6) Nu se aduce atingere prevederilor art. 18.

ARTICOLUL 29

Protecție și asistență

Părțile contractante sunt obligate să acorde funcționarilor trimiși de către cealaltă parte contractantă, în exercitarea atribuțiilor lor, aceeași protecție și asistență ca și în cazul propriilor funcționari.

ARTICOLUL 30

Reglementare generală privind răspunderea

În materie de răspundere, în cadrul prezentului tratat se aplică *mutatis mutandis* art. 43 din Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985, semnată la 19 iunie 1990. Prima frază nu se aplică art. 17 și 18.

ARTICOLUL 31

Poziția juridică a funcționarilor în comparație cu dreptul penal

Funcționarii care, în baza prezentului tratat, acționează pe teritoriul unei alte părți contractante, în ceea ce privește faptele penale pe care le comit sau care sunt comise împotriva lor, sunt asimilați funcționarilor celeilalte părți contractante, cu excepția unor dispoziții contrare cuprinse într-un alt acord în vigoare pentru părțile contractante.

ARTICOLUL 32

Relațiile de serviciu

Funcționarii care, în baza prezentului tratat, acționează pe teritoriul unei alte părți contractante, în materie de relații de serviciu, în special în cea disciplinară, se supun în continuare dispozițiilor în vigoare din propriul stat.

CAPITOLUL VII

Dispoziții generale privind protecția datelor

ARTICOLUL 33

Definiții și aria de aplicare

(1) În sensul prezentului tratat, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *prelucrarea datelor cu caracter personal* — orice prelucrare sau înlănțuire de prelucrări referitoare la date cu caracter personal, realizată cu sau fără ajutorul procedurilor automatizate, care se raportează la datele cu caracter personal, precum prelevarea, stocarea, sistematizarea, păstrarea, adaptarea sau modificarea, citirea, investigarea, consultarea, utilizarea, comunicarea prin intermediul unei transmișii, difuzarea sau orice altă formă de punere la dispoziție, combinarea sau conexarea, ca și blocarea, ștergerea sau distrugerea datelor; în sensul prezentului tratat, prelucrarea cuprinde și informația privind existența sau absența unei concordanțe;

2. *consultarea automatizată* — accesul direct într-o bancă de date automatizate a unei alte autorități, care se efectuează astfel încât răspunsul obținut la consultare să se realizeze în întregime pe cale automatizată;

3. *marcare* — aplicarea unui semn la datele cu caracter personal înregistrate, fără a se căuta limitarea prelucrării lor în viitor;

4. *blocarea* — marcarea datelor cu caracter personal înregistrate, în vederea limitării prelucrării lor în viitor.

(2) Următoarele dispoziții sunt aplicabile datelor care sunt sau care au fost transmise în baza prezentului tratat, în măsura în care capitolele precedente nu conțin dispoziții contrare.

ARTICOLUL 34

Nivelul de protecție a datelor

(1) În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal care sunt sau au fost transmise în cadrul prezentului tratat, fiecare parte contractantă garantează datelor, prin legislația sa națională, un nivel de protecție cel puțin egal celui care rezultă din Convenția Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 privind protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, precum și din Protocolul adițional din 8 noiembrie 2001, fiecare parte contractantă ținând cont, în această privință, și de Recomandarea nr. R (87) 15 din 17 septembrie 1987 privind utilizarea datelor cu caracter personal în domeniul polițienesc, făcută statelor membre de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, inclusiv în măsura în care datele nu sunt prelucrate în mod automatizat.

(2) Transmiterea datelor cu caracter personal, prevăzută în prezentul tratat, nu poate fi inițiată decât atunci când dispozițiile prezentului capitol au fost transpuse în legislația națională aplicabilă pe teritoriul părților contractante implicate în această transmitere. Printr-o decizie, Comitetul Miniștrilor prevăzut la art. 43 constată dacă aceste condiții sunt întrunite.

ARTICOLUL 35

Scopul utilizării

(1) Partea contractantă destinatară nu poate prelucra datele cu caracter personal decât în scopurile pentru care acestea au fost transmise în baza prezentului tratat; prelucrarea în alte scopuri nu este permisă decât cu autorizarea prealabilă a părții contractante care le gestionează și cu respectarea legislației naționale a părții contractante destinatare. Autorizația poate fi eliberată în măsura în care legislația națională a părții contractante care gestionează datele permite ca prelucrarea acestora să se realizeze și în aceste alte scopuri.

(2) Prelucrarea datelor transmise în baza art. 3, 4 și 9 de către partea contractantă care efectuează consultarea sau compararea datelor este autorizată exclusiv în vederea:

1. stabilirii concordanței dintre profilurile ADN sau dintre datele dactiloscopice comparate;

2. pregătirii și introducerii unei cereri de asistență administrativă sau judiciară, potrivit legislației naționale, în cazul concordanței acestor date;

3. realizării unei înregistrări, potrivit art. 39.

Partea contractantă care gestionează fișierul nu poate prelucra datele care i-au fost transmise în baza art. 3, 4 și 9 decât dacă această prelucrare este necesară pentru a realiza o comparare, pentru a răspunde pe cale automatizată la o cerere sau pentru a realiza înregistrarea potrivit art. 39. La încheierea comparării sau a transmișii răspunsului automatizat, realizată la cerere, datele transmise sunt șterse fără întârziere, mai puțin în cazul în care este necesară continuarea prelucrării în vederea atingerii scopurilor menționate la pct. 2 și 3.

(3) Datele transmise în baza art. 12 pot fi utilizate de către partea contractantă care gestionează fișierul exclusiv dacă acest lucru este necesar pentru a răspunde pe cale automatizată la cerere sau pentru a realiza înregistrarea potrivit art. 39. La încheierea transmiterii răspunsului automatizat, realizată la cerere, datele transmise sunt șterse fără întârziere, mai puțin în cazul în care este necesară continuarea prelucrării pentru realizarea înregistrării potrivit art. 39. Partea contractantă solicitantă nu poate utiliza datele obținute în cadrul răspunsului decât în scopurile realizării procedurii pe baza căreia a fost efectuată consultarea.

ARTICOLUL 36

Autoritățile competente

Datele cu caracter personal transmise pot fi prelucrate exclusiv de către autoritățile și instanțele care au competență pentru îndeplinirea unor sarcini în vederea atingerii scopurilor indicate la art. 35. În special comunicarea datelor transmise altor autorități nu poate fi realizată decât cu autorizarea prealabilă a părții contractante care le-a transmis și cu respectarea legislației naționale a părții contractante destinate.

ARTICOLUL 37

Exactitatea, actualitatea și durata de stocare a datelor

(1) Părțile contractante sunt obligate să asigure exactitatea și actualitatea datelor cu caracter personal. Dacă, din oficiu sau ca urmare a unei comunicări realizate de către persoana implicată, se dovedește că au fost furnizate date incorecte sau care nu ar fi trebuit să fie transmise, partea contractantă destinatară sau părțile contractante destinate trebuie să fie informată/informate în acest sens și fără întârziere. Acestea sunt obligate să procedeze la corectarea sau la ștergerea datelor. În plus, datele cu caracter personal trebuie să fie corectate dacă se dovedesc a fi incorecte. Dacă autoritatea destinatară are indicii pe baza cărora prezumă că datele transmise sunt incorecte sau ar fi trebuit să fie șterse, informează în acest sens și fără întârziere autoritatea care le-a transmis.

(2) Datele a căror exactitate este contestată de către persoana în cauză și a căror corectitudine sau incorectitudine nu poate fi constatată, la cererea persoanei în cauză, trebuie să fie marcate potrivit legislației naționale a părților contractante. În acest caz, marcarea nu poate fi ridicată, potrivit legislației naționale, decât cu consimțământul persoanei în cauză sau pe baza unei hotărâri a instanței competente ori a autorității independente, competentă în domeniul controlului protecției datelor.

(3) Datele cu caracter personal transmise trebuie să fie șterse atunci când nu ar fi trebuit să fie transmise sau primite. Datele transmise și primite legal trebuie să fie șterse:

1. dacă nu sunt sau nu mai sunt necesare în scopurile pentru care ele au fost transmise. Dacă datele cu caracter personal au fost transmise fără să fi existat o cerere, autoritatea destinatară este obligată să examineze în ce măsură acestea sunt necesare pentru atingerea scopurilor pentru care au fost transmise;

2. la expirarea termenului maxim prevăzut pentru păstrarea acestora în legislația națională a părții contractante care transmite datele, atunci când autoritatea competentă care transmite datele indică autorității destinate acest termen maxim în momentul realizării transmiterii.

În baza legislației naționale, se procedează la blocare în loc de ștergere, atunci când există posibilitatea ca ștergerea să aducă atingere intereselor ce impun protecția persoanei în cauză. Datele blocate nu pot fi utilizate sau transmise decât în scopurile pentru care nu a mai avut loc ștergerea.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

ARTICOLUL 38

Măsuri tehnice și organizatorice pentru garantarea protecției și a securității datelor

(1) Autoritatea destinatară și autoritatea care transmite datele sunt obligate să protejeze în mod eficient datele cu caracter personal împotriva oricărei distrugerii accidentale sau neautorizate, pierderi accidentale, acces neautorizat, modificări accidentale sau neautorizate și divulgări neautorizate.

(2) Un acord de implementare, potrivit art. 44, reglementează detaliile tehnice ale procedurii de consultare automatizată și garantează că:

1. în concordanță cu starea actuală a tehnicii sunt întreprinse măsuri pentru asigurarea protecției și securității datelor, prin care să fie garantate în special confidențialitatea și integritatea acestora,

2. în cursul utilizării rețelelor accesibile public se recurge la proceduri de realizare a criptării și a autentificării recunoscute în acest sens de către autoritățile competente; și

3. poate fi controlată admisibilitatea consultărilor realizate în baza art. 39 alin. (2), (4) și (5).

ARTICOLUL 39

Documentarea și înregistrarea, dispoziții speciale privind transmiterea automatizată și neautomatizată

(1) Fiecare parte contractantă va garanta că orice transmitere neautomatizată și orice primire neautomatizată de date cu caracter personal sunt documentate de către autoritatea solicitantă și de autoritatea care gestionează fișierul în scopul realizării controlului admisibilității transmiterii. Documentarea cuprinde următoarele indicații:

1. motivul care a stat la baza transmiterii;

2. datele transmise;

3. data transmiterii; și

4. denumirea sau referința autorității solicitante și a autorității care gestionează fișierul.

(2) Pentru consultările automatizate de date, în baza art. 3, 9 și 12, sau pentru compararea automatizată, în baza art. 4, se aplică următoarele dispoziții:

1. consultarea sau compararea automatizată poate fi efectuată numai de funcționarii punctelor naționale de contact, special abilitați în acest scop. La cerere, lista funcționarilor abilitați pentru consultare sau comparare automatizată este pusă la dispoziția autorităților de supraveghere indicate la alin. (5), precum și a altor părți contractante;

2. fiecare parte contractantă garantează că autoritatea care gestionează fișierul și autoritatea solicitantă vor ține evidența, într-un registru de înregistrări, a oricăror trimiteri și primiri de date, inclusiv a informațiilor privind existența sau absența unei concordanțe. Înregistrarea cuprinde următoarele informații:

a) datele transmise;

b) data și ora exactă ale transmiterii; și

c) denumirea sau referința autorității solicitante și a autorității care gestionează fișierul.

Autoritatea solicitantă consemnează atât motivul solicitării sau transmiterii, cât și referințele agentului care a efectuat consultarea și ale agentului care s-a aflat la originea cererii sau transmiterii.

(3) La cerere, autoritatea care realizează înregistrarea informează fără întârziere autoritățile competente în domeniul controlului protecției datelor ale părții contractante în legătură cu datele înregistrate, cel târziu în 4 săptămâni de la data primirii cererii. Datele înregistrate pot fi utilizate exclusiv în următoarele scopuri:

1. controlul protecției datelor;

2. garantarea securității datelor.

(4) Datele înregistrate trebuie protejate prin dispoziții corespunzătoare împotriva oricărei utilizări diferite de scopurile sus-menționate și împotriva oricărui alt abuz și trebuie păstrate timp de 2 ani. După expirarea termenului de păstrare, datele înregistrate trebuie șterse fără întârziere.

(5) Responsabilitatea controlului juridic al transmiterii sau primirii de date cu caracter personal revine autorităților independente competente în domeniul controlului protecției datelor al respectivelor părți contractante. În baza legislației naționale, orice persoană poate solicita acestor autorități să verifice legalitatea procesării datelor care o privesc. Independent de astfel de solicitări, aceste autorități și autoritățile responsabile cu înregistrarea trebuie, de asemenea, să efectueze controale aleatorii pentru a verifica legalitatea transmisiilor, cu ajutorul dosarelor care au stat la baza consultărilor. Rezultatele acestei activități de control trebuie păstrate timp de 18 luni, pentru realizarea controlului autorităților independente competente în domeniul protecției datelor. După expirarea acestui termen, rezultatele trebuie imediat șterse. Fiecărei autorități competente pentru controlul protecției datelor i se poate solicita de către autoritatea independentă de control al protecției datelor a unei alte părți contractante să își exercite atribuțiile în conformitate cu legislația națională. Autoritățile independente competente în materie de control al protecției datelor ale părților contractante asigură realizarea cooperării reciproce necesare îndeplinirii sarcinilor de control, în special prin schimbul de informații pertinente.

ARTICOLUL 40

Dreptul persoanelor implicate de a fi informate și despăgubite

(1) La cerere, persoanei implicate îi vor fi comunicate, după probarea identității, de către autoritatea competentă, conform legislației naționale, fără cheltuieli nejustificate, într-o formă generală comprehensibilă și fără o întârziere nejustificată, datele prelucrate care o privesc și originea acestora, destinatarii sau categoriile de destinatari, scopul prelucrării și baza legală ce guvernează prelucrarea. În plus, persoana implicată are dreptul la corectarea datelor incorecte și la ștergerea datelor prelucrate ilegal. Părțile contractante asigură, în plus, ca, în cazul încălcării drepturilor sale privind protecția datelor cu caracter personal, persoana implicată să poată adresa o plângere efectivă unei instanțe independente și imparțiale, stabilită prin lege, în sensul art. 6 alin. (1) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sau unei autorități independente de control, în sensul art. 28 din Directiva 95/46/CE, și îi oferă posibilitatea ca, pe cale judiciară, să solicite un drept la despăgubire sau la o altă formă de compensație. Detaliile de procedură pentru aplicarea acestor drepturi și motivele pentru limitarea dreptului la informare vor fi guvernate de prevederile legislației naționale a statului în care acesta își cere drepturile.

(2) Dacă o autoritate a unei părți contractante a transmis date cu caracter personal, în baza prezentului tratat, autoritatea destinatară a unei alte părți contractante nu poate invoca faptul că datele transmise nu sunt corecte, pentru a se exonera de răspunderea sa, care îi revine, conform propriei legislații naționale, față de persoana lezată. Dacă autoritatea destinatară acordă despăgubiri pentru o pagubă provocată din cauza utilizării de date incorecte transmise, atunci autoritatea trimițătoare va rambursa în totalitate autorității destinatară sumele pe care aceasta le-a plătit ca despăgubiri.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

ARTICOLUL 41

Informații la cererea părților contractate

Partea contractantă destinatară informează partea contractantă care transmite datele cu privire la prelucrarea efectuată asupra datelor transmise și la rezultatele astfel obținute.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții privind aplicarea și dispoziții finale

ARTICOLUL 42

Declarații

(1) În momentul depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, fiecare parte contractantă desemnează autoritățile competente cu aplicarea prezentului tratat prin prezentarea unei declarații statului depozitar.

Trebuie desemnate:

1. punctele naționale de contact pentru analiza ADN, indicate la art. 6 alin. (1);
2. punctele naționale de contact pentru datele dactiloscopice, indicate la art. 11 alin. (1);
3. punctele naționale de contact pentru datele din registrul de înmatriculare a vehiculelor, indicate la art. 12 alin. (2);
4. punctele naționale de contact pentru schimbul de informații la manifestații de mare anvergură, indicate la art. 15;
5. punctele naționale de contact pentru informațiile privind prevenirea infracțiunilor de terorism, indicate la art. 16 alin. (3);
6. punctele naționale de contact și coordonare pentru însoțitorii înarmați, indicate la art. 19;
7. punctele naționale de contact și coordonare pentru consilierii de documente, indicate la art. 22;
8. punctele naționale de contact pentru planificarea și executarea măsurilor de îndepărtare din teritoriu, indicate la art. 23 alin. (3);
9. autoritățile și funcționarii indicați la art. 24—27.

(2) Declarațiile făcute în baza alin. (1) pot fi modificate în orice moment, printr-o declarație adresată depozitarului. Modificarea produce efecte începând de la data primirii acesteia de către depozitar.

ARTICOLUL 43

Comitetul de Miniștri

(1) Părțile contractante înființează un comitet format din miniștri ai părților contractante. Comitetul de Miniștri ia deciziile necesare transunerii și aplicării prezentului tratat. Deciziile Comitetului de Miniștri se iau în unanimitate de toate părțile contractante.

(2) Pentru a sprijini Comitetul de Miniștri, un grup comun de lucru, alcătuit din reprezentanți ai părților contractante, controlează transpunerea și interpretarea prezentului tratat și stabilește dacă trebuie completat și dezvoltat. Grupul comun de lucru este convocat la cererea unei părți contractante.

ARTICOLUL 44

Acorduri de implementare

În baza și în cadrul prezentului tratat, autoritățile competente ale părților contractante pot încheia acorduri pentru implementarea acestuia din punct de vedere administrativ.

ARTICOLUL 45

Domeniul de aplicare teritorială

Dispozițiile prezentului tratat sunt aplicabile pe teritoriul părților contractante. Pentru Regatul Țărilor de Jos, prezentul tratat este aplicabil exclusiv în partea din teritoriul Regatului Țărilor de Jos aflată în Europa. Pentru Republica Franceză, prezentul tratat se aplică exclusiv părții din teritoriul Republicii Franceze aflate în Europa.

ARTICOLUL 46

Cheltuieli

Fiecare parte contractantă suportă costurile ce decurg pentru propriile autorități din aplicarea prezentului tratat. În cazuri speciale, părțile contractante implicate pot conveni asupra unor reglementări derogatorii.

ARTICOLUL 47

Relația cu alte acorduri bilaterale sau multilaterale

(1) Dispozițiile prezentului tratat se aplică numai în măsura în care sunt compatibile cu dreptul Uniunii Europene. Dacă Uniunea Europeană va stabili în viitor reglementări legate de domeniul de aplicare al prezentului tratat, dreptul Uniunii Europene va prevala asupra dispozițiilor respective ale prezentului tratat, în privința aplicării acestora. Părțile contractante pot modifica sau înlocui dispozițiile prezentului tratat, în funcție de noile dispoziții prevăzute în materie în dreptul Uniunii Europene.

(2) Prezentul tratat nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor rezultate din acordurile bilaterale sau multilaterale existente între părțile contractante. Părțile contractante își rezervă dreptul ca în relațiile reciproce să aplice acordurile bilaterale sau multilaterale existente între ele. În caz de contradicție cu drepturile sau obligațiile ce decurg din astfel de acorduri, prevalează prevederile prezentului tratat.

ARTICOLUL 48

Ratificarea, acceptarea sau aprobarea

Prezentul tratat este supus ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare sunt depuse la depozitar. În momentul depunerii instrumentelor de ratificare, acceptare sau aprobare, poate fi făcută o declarație privind aria de aplicare teritorială.

Încheiat la Prüm la 27 mai 2005, într-un singur exemplar original în limbile germană, spaniolă, franceză și neerlandeză, cele 4 texte fiind egal autentice. Originalul va fi depus în arhivele depozitarului, care va transmite o copie certificată fiecărui stat semnatar și statului care aderă.

Pentru Regatul Belgiei

Pentru Republica Federală Germania

Pentru Regatul Spaniei

Pentru Republica Franceză

Pentru Marele Ducat de Luxemburg

Pentru Regatul Țărilor de Jos

Pentru Republica Austria

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

ARTICOLUL 49

Depozitarul

(1) Guvernul Republicii Federale Germania este depozitarul prezentului tratat.

(2) Depozitarul notifică celelalte părți contractante, fără întârziere, asupra ratificărilor, acceptărilor, aprobărilor, aderărilor, rezervelor și denunțurilor, precum și asupra oricărei declarații făcute în legătură cu prezentul tratat.

(3) Depozitarul asigură înregistrarea prezentului tratat la Secretariatul Națiunilor Unite, în conformitate cu art. 102 al Cartei Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 50

Intrarea în vigoare

(1) Prezentul tratat intră în vigoare, între părțile contractante care l-au ratificat, acceptat sau aprobat, la 90 de zile după depunerea celui de-al doilea instrument de ratificare, acceptare sau aprobare. Pentru celelalte părți contractante, prezentul tratat intră în vigoare la 90 de zile după depunerea instrumentelor lor de ratificare, acceptare sau aprobare.

(2) Depozitarul notifică tuturor părților contractante data intrării în vigoare.

ARTICOLUL 51

Aderarea

(1) Prezentul tratat este deschis pentru aderare oricărui stat membru al Uniunii Europene. La aderare, toate acordurile de implementare încheiate până în acel moment, în baza art. 44, precum și celelalte înțelegeri privind prezentul tratat devin obligatorii pentru statele care aderă.

(2) Instrumentele de aderare sunt depuse la depozitar. În cazul aderării, o declarație privind aria de aplicare teritorială poate fi făcută cu ocazia depunerii instrumentelor de aderare.

(3) Pentru orice stat care aderă, prezentul tratat intră în vigoare la 90 de zile după depunerea instrumentului de aderare, cel mai devreme de data intrării în vigoare a tratatului, în conformitate cu art. 50.

ARTICOLUL 52

Denunțarea

(1) Prezentul tratat este încheiat pe o perioadă nedeterminată.

(2) Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul tratat, pe cale diplomatică, printr-o notificare adresată depozitarului. Denunțarea va produce efecte la 6 luni după primirea de către depozitar a notificării.

ANEXA Nr. 1

Informații necesare, în baza art. 17 alin. (5), pentru notificarea scrisă:

1. timpii de intervenție, care descriu durata prevăzută a șederii;
2. datele zborurilor (inclusiv numerele și orarele acestora);
3. numărul membrilor echipei de însoțitori înarmați la bordul aeronavelor;

4. numele și prenumele tuturor persoanelor, cu indicarea numelui șefului echipei;
5. numerele pașapoartelor;
6. marca, tipul și numărul de serie ale armelor;
7. cantitatea și tipul munițiilor;
8. obiectele de echipament aduse de către echipă, care servesc la îndeplinirea misiunilor.

ANEXA Nr. 2

Armele de serviciu, munițiile și mijloacele de intervenție autorizate în baza art. 28 frazele 1 și 2 ale alin. 2

1. Pentru Regatul Belgiei:
 - arme de foc autorizate și muniții autorizate;
 - spray-uri paralizante autorizate și mijloace de intervenție autorizate;
 - gaze lacrimogene autorizate și mijloace de intervenție autorizate.
2. Pentru Republica Federală Germania:
 - arme de foc autorizate și muniții autorizate.
3. Pentru Regatul Spaniei:
 - arme de foc autorizate;
 - arme de apărare autorizate, potrivit dispozițiilor regulamentare aplicabile agenților care participă la intervenția comună, spre exemplu bastonul de poliție (matrac), spray-uri, gaze lacrimogene și alte mijloace de intervenție autorizate.
4. Pentru Republica Franceză:

- arme de serviciu și mijloace de constrângere aflate în dotarea individuală, autorizate prin legislația națională.
5. Pentru Marele Ducat de Luxemburg:
 - arme de foc autorizate și muniția autorizată;
 - spray-uri paralizante autorizate și mijloace de intervenție autorizate;
 - gaz lacrimogen autorizat și mijloace de intervenție autorizate.
 6. Pentru Regatul Țărilor de Jos:
 - arme de foc autorizate și muniții autorizate;
 - spray-uri paralizante autorizate și mijloace de intervenție autorizate;
 - gaz lacrimogen autorizat și mijloace de intervenție autorizate.
 7. Pentru Republica Austria:
 - arme de foc autorizate și muniția autorizată;
 - spray-uri paralizante autorizate și mijloace de intervenție autorizate.

Certific că textul precedent este o copie conformă cu textul original depozitat de către Guvernul Republicii Federale Germania.

Berlin, 14 martie 2007

Dr. **Ludwig Biewer**,
consilier de legație

S.S. indescifrabilă
L.S. ștampila

Certific că textul în limba română este o traducere oficială a textului original în limba germană al Tratatului depozitat de către Guvernul Republicii Federale Germania.

Corneliu Alexandru,
director general al Direcției Generale Afaceri Europene și Relații Internaționale
comisar-șef,
Mircea Bacalu

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat de Luxemburg, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale, semnat la Prüm la 27 mai 2005

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat de Luxemburg, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria

privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale, semnat la Prüm la 27 mai 2005, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 9 iulie 2008.
Nr. 752.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 831**

din 8 iulie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (3)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Aurelia Staiu și George Staiu în Dosarul nr. 9.623/303/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 996D/2008, care are același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal se prezintă pentru autorul excepției, Vasile Donose, avocatul G.G. Florescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Este prezentă și partea Ștefan Frânculescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.302D/2007, care are același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal se prezintă personal autoarea excepției Margot Munteanu, fiind asistată de avocatul G.G. Florescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, precum și partea Ștefan Florențiu Frânculescu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Părțile prezente sunt de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt întrunite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, având în vedere că excepțiile au același obiect, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 996 D/2008 și nr. 1.302D/2008 la Dosarul nr. 509D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Avocatul G.G. Florescu solicită admiterea excepției. În acest sens, reiterează motivele de neconstituționalitate invocate în notele scrise aflate la dosar. Totodată face referire la o propunere legislativă care vizează modificarea textului de lege criticat, potrivit căreia „proprietarii ale căror contracte de vânzare-cumpărare încheiate cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995 au fost desființate prin hotărâri judecătorești

definitive și irevocabile au dreptul la restituirea prețului de piață al imobilului”. Depune un număr de 3 înscrisuri.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că prevederile de lege criticate nu creează un regim discriminatoriu între foștii chiriași ale căror contracte de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea prevederilor Legii nr. 112/1995 au fost desființate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, și foștii proprietari, deoarece situațiile avute în vedere de legiuitor sunt diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.623 /303/2006, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Aurelia Staiu și George Staiu.

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.689/299/2005, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Vasile Donose.

Prin Încheierea din 17 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.687/299/2005, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (3) din Legea nr. 10/2001**, excepție ridicată de Margot Munteanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât „chiriașii ale căror contracte de vânzare-cumpărare încheiate în baza Legii nr. 112/199, urmează să fie desființate sau au fost deja desființate sunt defavorizați atât juridic, cât și material, primind un tratament legislativ ambiguu și inconsecvent și măsuri reparatorii minore.” În opinia autorilor excepției, foștii chiriași primesc despăgubiri la valoarea prețului plătit, actualizat, pe când foștii proprietari sunt despăgubiți la valoarea de piață a imobilului. Or, soluția reglementată de textul de lege criticat este în contradicție cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în Cauza *Raicu contra României*, a statuat că despăgubirea ce trebuie plătită în cazul anulării contractului de vânzare-cumpărare a unui imobil trebuie calculată la valoarea de piață a acestuia.

De asemenea, se consideră că sunt încălcate și dispozițiile constituționale privind dreptul la un proces echitabil, deoarece foștii chiriași nu au alt temei de a obține despăgubiri decât textul de lege criticat, pe când foștii proprietari au la îndemână și alte mijloace juridice pentru a fi despăgubiți.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă consideră excepția întemeiată, întrucât sunt încălcate dispozițiile

constituționale „privind egalitatea de tratament nediscriminatoriu și dreptul la un proces echitabil al părților”.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază că textul de lege criticat este în acord cu dispozițiile art. 44 din Constituție și cu prevederile din actele internaționale referitoare la proprietate.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că, la data cumpărării imobilului de către chiriași, prețul plătit a fost unul de protecție socială, și nu la valoarea de piață a acestuia.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că Legea nr. 10/2001 este o lege specială în materia revendicării imobiliare, prin care legiuitorul a urmărit să evite perpetuarea stării de incertitudine în ceea ce privește situația juridică a imobilelor preluate abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 50 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, a cărui redactare este următoarea: „(3) *Restituirea prețului actualizat plătit de chiriașii ale căror contracte de vânzare-cumpărare, încheiate cu eludarea prevederilor Legii nr. 112/1995, cu modificările și completările ulterioare, au fost desființate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile se face de către Ministerul Finanțelor Publice din fondul*

extrabugetar constituit în temeiul art. 13 alin. 6 din Legea nr. 112/1995, cu modificările ulterioare.”

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind dreptul părților la un proces echitabil și art. 44 alin. (3) și (6) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Principala critică de neconstituționalitate vizează încălcarea principiului egalității prevăzut de art. 16 din Constituție. Autorii excepției consideră că textul de lege criticat creează o discriminare între chiriașii ale căror contracte de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea prevederilor Legii nr. 112/1995 au fost desființate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, fiind despăgubiți la valoarea prețului plătit actualizat, și foștii proprietari pentru care măsurile reparatorii se stabilesc la valoarea de piață a imobilului.

Curtea, în jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 2 din 3 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 10 aprilie 1998, a statuat că „violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără se existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite”.

În speță, situația juridică a foștilor chiriași care au cumpărat, cu încălcarea prevederilor Legii nr. 112/1995, imobilele ce urmează a fi restituite, este diferită de cea a foștilor proprietari, care, potrivit Legii nr. 10/2001, urmează a fi despăgubiți la valoarea de piață a imobilului. Așadar, textul de lege criticat îi vizează pe acei chiriași care au fost de rea-credință la cumpărarea imobilelor ce au făcut obiectul Legii nr. 112/1995.

Pe de altă parte, Curtea, în jurisprudența sa (Decizia nr. 413 din 6 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 23 ianuarie 2004), a statuat, referindu-se la Legea nr. 10/2001 că, fiind vorba despre acordarea, prin reglementări legislative, a unor reparații pentru bunuri preluate de stat sau de alte persoane juridice în mod abuziv, legiuitorul este liber să opteze cu privire la sfera bunurilor pentru care stabilește măsuri reparatorii, precum și la întinderea și modalitatea de acordare a acestora.

Și, în fine, textul acestui articol este în concordanță și cu exigențele reglementărilor internaționale avute în vedere de art. 20 din Constituție.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Aurelia Staiu și George Staiu în Dosarul nr. 9.623/303/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Vasile Donose în Dosarul nr. 2.689/299/2005 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și de Margot Munteanu în Dosarul nr. 2.687/299/2005 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 840

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (4) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (4) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Ibolya Kocsis în Dosarul nr. 2.468/102/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.468/102/2006, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (4) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Ibolya Kocsis.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât instituie competența instanței de judecată de a se pronunța asupra admisibilității unei excepții de neconstituționalitate, deși această competență revine în exclusivitate Curții Constituționale.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate

la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 29 alin. (4) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, având următorul cuprins: „(4) *Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare. [...]*

(6) *Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale, încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.*”

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției, art. 146 privind atribuțiile Curții Constituționale și ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană. Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că prevederile de lege criticate sunt norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale. Instanța de judecată are rol de filtru al excepției de neconstituționalitate ridicate de părți, având obligația de a le respinge ca inadmisibile pe cele care nu îndeplinesc cerințele legii. Așadar, Curtea nu poate reține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21, 24, art. 124 alin. (2) și art. 146.

Referitor la susținerea că prevederile art. 29 alin. (4) și (6) din Legea nr. 47/1992 sunt contrare dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că, deși autorul nu arată în ce constă această încălcare, afirmația sa este contrazisă chiar de existența procesului în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește raportarea la dispozițiile art. 11 alin. (2), art. 20 alin. (2) și la art. 148 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că acestea nu sunt incidente în cauză.

Pe de altă parte, Curtea constată că prevederile alin. (6) al art. 29 din Legea nr. 47/1992 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, în esență pentru motive similare celor din prezenta cauză. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 228 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 24 aprilie 2008, și Decizia nr. 421 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 344 din 5 mai 2008, Curtea a statuat că aceste prevederi sunt constituționale.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor de mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (4) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Ibolya Kocsis în Dosarul nr. 2.468/102/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 853

din 8 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

autorul excepției, Filofteia Ciobanu, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Părțile prezente sunt de acord ca aceste dosare să fie conexate.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt întrunite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.077D/2008 la Dosarul nr. 1.052D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Apărării solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Tania Nasta solicită respingerea excepției, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând, de asemenea, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 9.656/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă, pentru Ministerul Apărării, consilierul juridic Claudia Țuțuiianu, cu delegație depusă la dosar, precum și avocatul Tania Nasta pentru partea Ioan Mircea Pașcu, care depune la dosar împrumutarea avocațială. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.077D/2008, care are același obiect.

La apelul nominal se prezintă, pentru Ministerul Apărării, consilierul juridic Claudia Țuțuiianu, cu delegație depusă la dosar, precum și avocatul Tania Nasta pentru partea Ioan Mircea Pașcu, care depune la dosar împrumutarea avocațială. Lipsește

Prin Încheierea din 20 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.656/1/2007, și Încheierea din 28 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.456/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece limitează nejustificat dreptul justițiabililor de a cere recuzarea judecătorilor unei instanțe.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în dosarele nr. 9.656/1/2007 și nr. 11.456/1/2007 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

Obiectul excepției îl constituie art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „*Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia. [...]*”

Autorul excepției susține că dispozițiile criticate încalcă art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil. Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 28 alin 2 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție și la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, prin Decizia nr. 53 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 25 februarie 2008, Curtea a reținut că instituția recuzării în procesele judiciare se justifică prin imperativul asigurării unei judecăți imparțiale, în care părțile să fie protejate de eventuala părtinire a judecătorului, cauzată de legătura de rudenie sau afinitate cu una dintre părți, interesul personal pe care îl are în soluționarea cauzei deduse judecății sau alte asemenea împrejurări, expres prevăzute de lege. Recuzarea nu poate fi, în consecință, decât individuală, și nu colectivă, și nici nu poate conduce, în sistemul nostru juridic, la împiedicarea tuturor judecătorilor unei instanțe de a judeca procesele cu care au fost investiți în condițiile legii.

Cu același prilej, Curtea a statuat că, prin reglementările criticate, legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecății.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 858

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 14, art. 18, art. 19, art. 26 alin. (3), art. 27, art. 38, art. 39, art. 55, art. 68, art. 70, art. 71, art. 85 și ale art. 86 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 14, art. 18, art. 19, art. 26 alin. (3), art. 27, art. 38, art. 39, art. 55, art. 68, art. 70, art. 71, art. 85 și ale art. 86 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Nicolae Alexandrescu în Dosarul nr. 60/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 60/302/2008, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 14, art. 18, art. 19, art. 26 alin. (3), art. 27, art. 38, art. 39, art. 55, art. 68, art. 70, art. 71, art. 85 și ale art. 86 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Alexandrescu cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat cu executarea pedepselor privative de libertate, prin care s-a admis propunerea Comisiei pentru individualizarea regimului de executare din cadrul Penitenciarului Rahova și s-a dispus schimbarea regimului de executare a pedepsei închisorii din semideschis în închis.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la apărare, nivelul de trai, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și instanțele judecătorești, întrucât „în sistemul penitenciar nu se ține seama de drepturile omului, motivându-se prin lipsa de resurse”. Consideră că judecătorul delegat cu executarea pedepselor privative de libertate, Comisia pentru individualizarea regimului de executare și judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul „pun înainte de îndatoririle funcției sentimentul de colegialitate”. Astfel, Comisia pentru individualizarea regimului

de executare are posibilitatea „să dispună soarta unui om după poziția pe care acesta a avut-o înainte de arestare, după susținerile pe care le are din afară sau după cât de plin are buzunarul”. Referitor la art. 70 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, autorul excepției este nemulțumit de faptul că acest text de lege nu distinge între abateri grave, medii și ușoare. De asemenea, susține inexistența unui ordin al ministrului justiției care să înlocuiască Ordinul ministrului justiției nr. 3.131/C/2003 și să prevadă numărul de vizite și pachete cu alimente, greutatea acestora etc. Autorul excepției mai arată că nu a fost respectat de către administrația penitenciarului termenul de 3 luni de la data intrării în vigoare a Legii nr. 275/2006 în care trebuia stabilit, pentru fiecare persoană condamnată la o pedeapsă privativă de libertate, regimul de executare.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile din Legea fundamentală criticate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 26 alin. (3), art. 38, art. 39, art. 68, art. 70 și ale art. 71 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă niciuna dintre prevederile Legii fundamentale invocate de autorul excepției. Totodată, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14, art. 18, art. 19, art. 27, art. 55, art. 85 și ale art. 86 din legea menționată este inadmisibilă, întrucât criticile vizează, în realitate, fie completarea, fie aplicarea respectivelor texte de lege.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 6, art. 14, art. 18, art. 19, art. 26 alin. (3), art. 27, art. 38, art. 39, art. 55, art. 68, art. 70, art. 71, art. 85 și ale art. 86 din Legea nr. 275/2006 sunt constituționale, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 534/2007. Totodată, arată că restrângerea exercițiului unor drepturi ale persoanelor aflate în executarea unor pedepse privative de libertate este justificată de asigurarea desfășurării în bune condiții a instrucției penale, precum și de caracteristicile și de conduita, personalitatea, vârsta, starea de sănătate și posibilitățile de reintegrare socială ale persoanei condamnate. Mai precizează că, în prezent, durata și periodicitatea vizitelor, greutatea și numărul pachetelor, precum și categoriile de bunuri ce pot fi primite, păstrate și folosite de persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate sunt reglementate de Ordinul ministrului justiției nr. 3.042/C/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 — „Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate și judecătorul delegat la compartimentul de executări penale”, art. 14 — „Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate”, art. 18 — „Dispoziții generale privind regimurile de executare a pedepselor privative de libertate”, art. 19 — „Felurile regimurilor de executare a pedepselor privative de libertate”, art. 26 alin. (3) — „Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate”, art. 27 — „Individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate”, art. 38 — „Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate”, art. 39 — „Asigurarea respectării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate”, art. 55 — „Obligațiile persoanelor condamnate”, art. 68 — „Felurile recompenselor”, art. 70 — „Abateri disciplinare”, art. 71 — „Sanțiuni disciplinare”, art. 85 — „Dispoziții tranzitorii” și ale art. 86 — „Dispoziții finale” din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor

dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006.

În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 — „Statul român”, art. 4 — „Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni”, art. 11 — „Dreptul internațional și dreptul intern”, art. 15 — „Universalitatea”, art. 16 — „Egalitatea în drepturi”, art. 20 — „Tratatele internaționale privind drepturile omului”, art. 21 — „Accesul liber la justiție”, art. 24 — „Dreptul la apărare”, art. 47 — „Nivelul de trai”, art. 53 — „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți” și ale art. 126 — „Instanțele judecătorești”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, autorul acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate. Astfel, susținerile autorului excepției vizează fie pretinse omisiuni legislative (unele dintre textele de lege fiind criticate pentru ceea ce nu prevăd) sau probleme de reglementare (pretinsa inexistență a unui ordin al ministrului justiției care să înlocuiască Ordinul ministrului justiției nr. 3.131/C/2003 și să stabilească numărul de vizite și pachete cu alimente, greutatea acestora etc.), fie modul de aplicare a legii în raport cu situația concretă în care se află acesta (inclusiv tratamentul discriminatoriu la care susține că este supus), fie chestiuni legate de condițiile din penitenciar. Or, aceste aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt, după caz, de competența legiuitorului, respectiv a instanței de judecată, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6, art. 14, art. 18, art. 19, art. 26 alin. (3), art. 27, art. 38, art. 39, art. 55, art. 68, art. 70, art. 71, art. 85 și ale art. 86 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Nicolae Alexandrescu în Dosarul nr. 60/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 859

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Marinela Mincă — procuror
Oana Cristina Puică — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Aurel Moldoveanu în Dosarul nr. 360/233/2007 al Judecătoria Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 360/233/2007, **Judecătoria Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Aurel Moldoveanu cu ocazia soluționării unei cauze penale privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 86 alin. (1) și de art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice încalcă dispozițiile constituționale ale art. 22 alin. (1) referitoare la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, întrucât „o persoană nu poate fi obligată să dea probe de sânge pentru a se stabili existența unei infracțiuni”.

Judecătoria Galați — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând trimitere în acest sens la deciziile Curții Constituționale nr. 456/2004 și nr. 493/2005.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt constituționale, întrucât restrângerea exercitării dreptului la integritate fizică prin recoltarea de probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei este justificată de necesitatea ocrotirii vieții,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Aurel Moldoveanu în Dosarul nr. 360/233/2007 al Judecătoria Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

integrității corporale și a sănătății tuturor persoanelor participante la traficul rutier. Arată că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că dreptul persoanei de a nu se autoincrimina nu este absolut, întrucât „nu se extinde la utilizarea datelor ce pot fi obținute de la acuzat recurgând la puteri coercitive care există independent de voința suspectului, de exemplu, documente ridicate pe baza unui mandat, prelevări de aer expirat, de sânge și de urină, ca și de țesuturi corporale în vederea analizei ADN-ului” (Cauza *Saunders împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*, 1996).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul cuprins: „*Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 87 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 22 alin. (1) referitoare la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, întrucât atingerea adusă integrității fizice prin recoltarea de probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei este justificată de necesitatea ocrotirii vieții, integrității corporale și a sănătății tuturor persoanelor participante la traficul rutier. De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis că dreptul de a nu se autoincrimina nu poate fi extins, în cadrul unei proceduri penale, la date ce pot fi obținute de la acuzat prin recurgerea la puteri coercitive, date care există independent de voința suspectului, cum ar fi prelevarea unor probe biologice sau a unor țesuturi corporale în scopul unei analize ADN (Cauza *Tirado Ortiz și Lozano Martin împotriva Spaniei*, 1999).

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 860

din 10 iulie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) și (8)
din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare
în cursul procesului penal**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Alexandru Marian Matei în Dosarul nr. 2.306/262/2007 al Judecătoriei Moreni.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.306/262/2007, **Judecătoria Moreni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Alexandru Marian Matei cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate prin care a fost soluționată plângerea împotriva unei hotărâri de sancționare date de comisia de disciplină din penitenciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal încalcă prezumția de nevinovăție, întrucât „sancțiunile aplicate de către comisia de disciplină din cadrul locului de deținere sunt puse în executare mai înainte de a rămâne definitive”. Totodată, consideră că prevederile art. 74 alin. (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal îngăduiesc accesul liber la justiție și încalcă dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, având în vedere că hotărârea pronunțată de judecătoria nu este susceptibilă de recurs, în condițiile în care accesul la judecătorul delegat nu reprezintă un grad de jurisdicție.

Judecătoria Moreni apreciază că prevederile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului

penal contravin principiului prezumției de nevinovăție, întrucât sancțiunea disciplinară este pusă în executare mai înainte de a se hotărî în mod definitiv asupra legalității și temeiniciei aplicării ei. Astfel, în cazul în care instanța dispune anularea sancțiunii disciplinare, aceasta fiind deja executată, hotărârea rămâne fără finalitate. În ceea ce privește dispozițiile art. 74 alin. (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, opinează că nu este îngădit accesul la justiție, întrucât legalitatea și temeinicia aplicării sancțiunii disciplinare sunt supuse verificării judecătorului delegat și apoi controlului judecătoriei, persoanele condamnate beneficiind astfel de două grade de jurisdicție, având în vedere că și în cadrul procedurii în fața judecătorului delegat există posibilitatea asistării de către un avocat.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt constituționale, întrucât nu încalcă dispozițiile Legii fundamentale invocate de autorul excepției. Face trimitere în acest sens la Decizia Curții Constituționale nr. 463/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul cuprins: „(7) *Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f).*

(8) Hotărârea judecătoriei este definitivă.”

În opinia autorului excepției, prevederile art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, precum și prevederile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 275/2006, prin raportare la aceleași texte din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 462 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 275/2006, reținând că prevederile legale contestate se circumscriu celei de-a treia faze a procesului penal, și anume fazei de executare. Prin urmare, cadrul general de reglementare vizează o activitate ulterioară fazei de judecată în care s-a stabilit deja existența vinovăției în materie penală. Așa fiind, aspectele criticate de autorul excepției excedează procedurii penale speciale care guvernează numai fazele de urmărire penală și de judecată, deoarece situația juridică a condamnatului nu este identică cu cea a făptuitorului, învinutului ori cu cea a inculpatului.

Totodată, Curtea a statuat că dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 se referă la măsurile disciplinare și la

plângerea împotriva acestora, care, spre deosebire de căile procesuale de atac în materie penală caracterizate prin efectul suspensiv, au cu totul alt regim. De aceea legiuitorul, în considerarea acestor diferențe, poate reglementa o procedură specială referitoare la executarea pedepselor, care nu mai poate pune în discuție principiul referitor la prezumția de nevinovăție.

Cu același prilej, Curtea a reținut că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea liberului acces la justiție, deoarece condamnatul are dreptul de a se adresa unei instanțe de judecată, după ce nemulțumirile acestuia au fost examinate de judecătorul delegat cu executarea pedepselor.

Prin urmare, referitor la încălcarea prezumției de nevinovăție și a liberului acces la justiție, având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește încălcarea, prin dispozițiile art. 74 alin. (8) din Legea nr. 275/2006, a prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, prevederile invocate nu vizează faza de executare a procesului penal.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) și (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Alexandru Marian Matei în Dosarul nr. 2.306/262/2007 al Judecătoriei Moreni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 863

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Pan Guanghua în Dosarul nr. 3.755/302/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, însoțit de domnul Iuliu Vajda, interpret autorizat de limba chineză. Se constată lipsa părții Oficiul Român pentru Imigrări, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 567D/2008 și nr. 970D/2008, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Jiang Lingping și de Jin Meiqin în dosarele nr. 10.116/302/2007 și, respectiv, nr. 26/302/2008 ale Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, precum și în Dosarul Curții Constituționale nr. 517D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 5 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, dispoziții reluate prin art. 26 din Legea nr. 122/2006”, ridicată de Huang Yihua în Dosarul nr. 12.472/302/2006 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că toate aceste dosare se află la al doilea termen de judecată, iar Oficiul Român pentru Imigrări, parte în fiecare dintre aceste dosare, a depus note scrise prin care a solicitat respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorul prezent și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 517D/2008, nr. 567D/2008 și nr. 970D/2008 la Dosarul nr. 515D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului prezent al excepției. Acesta solicită admiterea excepției, învederând aspecte de fapt legate de aplicarea în China a legii planificării familiale, care limitează numărul de copii pe care un cuplu chinez îl poate avea și care impune plata unor amenzi foarte mari pentru depășirea acestui număr.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Precizează că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea statuând în mod constant că acestea sunt conforme dispozițiilor Legii fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 3.755/302/2007, nr. 10.116/302/2007 și nr. 26/302/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România**, iar în Dosarul nr. 12.472/302/2006, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 5 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, dispoziții reluate prin art. 26 din Legea nr. 122/2006”**. Excepția a fost ridicată de Pan Guanghua, Huang Yihua, Jiang Lingping și Jin Meiqin în cauze civile în materia acordării statutului de refugiat sau a protecției subsidiare.

În motivările excepției de neconstituționalitate, având un conținut similar, se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt imprecise cu privire la spectrul motivelor care permit acordarea protecției subsidiare. Se arată că, „dat fiind lipsa de precizie și claritate, limitează sfera de aplicabilitate a interdicției cuprinse în art. 22 alin. (2) din Constituție”, potrivit căruia nimeni nu poate fi supus torturii și niciunui fel de pedeapsă sau tratament inuman sau degradant, „doar la riscul de tortură, pedepse sau tratamente inumane ori degradante ca urmare a unuia dintre cele cinci motive de persecuție: rasă, religie, naționalitate, opinia politică și apartenența la un anumit grup social”. Se mai arată că „dispozițiile legale criticate permit interpretări eronate cu privire la natura și conținutul pedepselor și tratamentelor inumane ori degradante”.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că stabilirea, prin dispozițiile de lege criticate, a condițiilor în care se poate acorda protecția subsidiară este în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se consfințește dreptul la viață, integritate fizică și psihică. Apreciază că determinarea circumstanțelor specifice fiecărei situații în parte, aplicarea și interpretarea textului de lege criticat sunt aspecte care excedează controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului prezent al excepției și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în dosarele Curții Constituționale nr. 515D/2008, nr. 567D/2008 și nr. 970D/2008, prevederile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006. În Dosarul nr. 517D/2008, obiect al excepției îl constituie, potrivit încheierii de sesizare a Curții Constituționale, „art. 5 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, dispoziții reluate prin art. 26 din Legea nr. 122/2006”. Așadar, Curtea Constituțională urmează să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, care au următorul conținut: „(1) *Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.*

(2) *Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege:*

1. *condamnarea la pedeapsa cu moartea ori executarea unei astfel de pedepse; sau*

2. *tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante; sau*

3. *o amenințare serioasă, individuală, la adresa vieții sau integrității, ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern ori internațional, dacă solicitantul face parte din populația civilă.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Constituție și celor ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele referitoare la interzicerea torturii, a pedepselor și a tratamentelor inumane ori degradante.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că dispozițiile legale criticate, reglementând condițiile în care se poate acorda protecția umanitară condiționată, sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale și convenționale prin

care se consfințește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică. Totodată, în ceea ce privește criticile referitoare la lipsa de claritate și precizie a textului de lege atacat, Curtea a reținut că acesta oferă suficiente repere și elemente pentru ca persoana căreia i se adresează să înțeleagă condițiile în funcție de care i se poate acorda forma solicitată de protecție umanitară. În plus, instanța de contencios constituțional a arătat că determinarea circumstanțelor specifice fiecărei situații în parte, a riscurilor la care ar fi expusă o persoană în cazul returnării sale în țara de origine sau în țara în care își avea reședința obișnuită, precum și aplicarea sau interpretarea textului de lege criticat sunt aspecte ce excedează obiectului

controlului de constituționalitate, acestea fiind atribute ale organelor competente în această materie sau ale instanței de judecată. În acest sens pot fi amintite, dintre cele mai recente, deciziile nr. 671 din 12 iunie 2008 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 9 iulie 2008) și nr. 593 din 20 mai 2008 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 18 iunie 2008). Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluțiile pronunțate cu acele prilejuri și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Pan Guanghua și de Huang Yihua în dosarele nr. 3.755/302/2007, respectiv nr. 12.472/302/2006 ale Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și de Jiang Lingping și de Jin Meiqin în dosarele nr. 10.116/302/2007, respectiv nr. 26/302/2008 ale Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 864

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției. Acesta solicită admiterea excepției, așa cum a formulat-o în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 16.422/302/2006, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România**. Excepția a fost ridicată de Chen Rugen într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva sentinței prin care Judecătoria Sectorului 5 București a respins plângerea formulată de acesta împotriva hotărârii Oficiului Român pentru Imigrări de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat sau a protecției subsidiare.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Chen Rugen în Dosarul nr. 16.422/302/2006 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, însoțit de domnul Juliu Vajda, interpret autorizat de limba chineză. Se constată lipsa părții Oficiul Român pentru Imigrări, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată, iar partea Oficiul Român pentru Imigrări a depus note scrise prin care a solicitat respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, așa cum a reținut instanța de judecată, că textele de lege criticate nesocotesc interdicția instituită prin art. 22 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia nimeni nu poate fi supus torturii și niciunui fel de pedeapsă sau tratament inuman ori degradant, precum și prevederile art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele referitoare la interzicerea torturii.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 „nu permit exercitarea de acte de tortură, aplicarea de tratamente și pedepse inumane ori degradante, ci conferă unei persoane dreptul de a beneficia de protecție tocmai pentru a evita expunerea la asemenea acte”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că stabilirea, prin dispozițiile de lege criticate, a condițiilor în care se poate acorda protecția subsidiară este în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se consfințește dreptul la viață, integritate fizică și psihică. Apreciază că determinarea circumstanțelor specifice fiecărei situații în parte, aplicarea și interpretarea textului de lege criticat sunt aspecte care excedează controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Chen Rugen în Dosarul nr. 16.422/302/2006 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, care au următorul conținut:

— Art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 — „*Protecția subsidiară:*

(1) *Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.*

(2) *Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege: [...]*

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante;”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Constituție și celor ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele referitoare la interzicerea torturii, a pedepselor și a tratamentelor inumane ori degradante.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta reprezintă o reiterare a excepției de neconstituționalitate ridicată de același autor în cadrul soluționării în primă instanță a aceleiași cauze. Astfel, excepția a fost ridicată prima dată în fața Judecătoria Sectorului 5 București, Curtea Constituțională pronunțându-se prin Decizia nr. 597 din 19 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 21 august 2007, prin prisma acelorași critici de neconstituționalitate ca cele formulate în prezentul dosar și prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale. Ulterior, în cadrul aceleiași proces, de această dată în fața instanței de control judiciar investită cu judecarea recursului declarat în cauză, respectiv Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, același autor a ridicat aceeași excepție de neconstituționalitate, cu o motivare identică. Curtea constată că Decizia nr. 597 din 19 iunie 2007 are autoritate de lucru judecat, obiectul, cauza și părțile fiind aceleași atât în cazul excepției anterior soluționate, cât și în prezenta excepție. În concluzie, partea care a invocat excepția nu o mai poate reitera, pentru aceleași considerente, deoarece, fiind contrar puterii lucrului judecat, este inadmisibilă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 865

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Ionuț Stroe Mihalcea în Dosarul nr. 3.236/300/2007 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 790D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Dominic Pan Meghea în Dosarul nr. 7.219/300/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se constată, de asemenea, lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 790D/2008 la Dosarul nr. 533D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 9 ianuarie 2008 și 6 martie 2008, pronunțate de **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** în Dosarul nr. 3.236/300/2007 și de **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** în Dosarul nr. 7.219/300/2006, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții și, respectiv, ale art. 32 alin. (1) și (2) din aceeași lege.** Excepția a fost ridicată de Ionuț Stroe Mihalcea și, respectiv, Dominic Pan Meghea în cauze civile având ca obiect „obligația de a face” constând în desființarea unor lucrări de construire.

În motivările excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că este încălcat dreptul la apărare întrucât organul constatat este deja în posesia unui titlu executor la data introducerii cererii de chemare în judecată, respectiv procesul-

verbal de constatare a contravenției, și în aceste condiții „rolul instanței de judecată este pur formal, aceasta având doar atributul de a stabili termenul în care trebuie desființate construcțiile”. Se arată că reclamantul are o poziție privilegiată față de pârât, care nu are „posibilitatea reală de a formula o apărare și astfel procesul nu mai este echitabil”. De asemenea, se mai susține că este nesocotit dreptul de proprietate privată „în condițiile în care construcția este finalizată, iar proprietarul a obținut certificat de urbanism”.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă și Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Precizează că acestea nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala neîngrădit de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil și, în plus, nu îngrădesc nici exercițiul dreptului la apărare și nici al dreptului de proprietate privată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004. Deși în Dosarul Curții Constituționale nr. 533D/2008 este menționat ca obiect al excepției art. 32 în ansamblul său, în realitate, așa cum se deduce din motivarea scrisă, autorul excepției are în vedere doar dispozițiile alin. (1) și (2) ale acestuia. Textul criticat are următorul cuprins:

— Art. 32 alin. (1) și (2) — „(1) *În cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1), organul care a aplicat sancțiunea va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz:*

a) *încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației;*

b) *desființarea construcțiilor realizate nelegal.*

(2) *În cazul admiterii cererii, instanța va stabili termenele limită de executare a măsurilor prevăzute la alin. (1).”*

Dispozițiile art. 28 alin. (1), la care textul mai sus redat face trimitere, prevăd următoarele: „(1) O dată cu aplicarea amenzii pentru contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) se dispune oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz, luarea măsurilor de încadrare a acestora în prevederile autorizației sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 24 alin. (1) referitor la garantarea dreptului la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 124 alin. (2) care prevede că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, cu motivări similare și prin raportare la aceleași prevederi din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză, Curtea constatând că acestea nu contravin niciunui dintre textele Legii fundamentale menționate de autorii excepției de față în argumentarea criticilor de neconstituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 676 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 8 iulie 2008, Curtea a reținut că, „în ceea ce privește competența de a sesiza instanța de

judecată pentru nerespectarea măsurilor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, aceasta aparține, în mod justificat, aceluiași organ abilitat să constate și să aplice sancțiunile pentru nerespectarea prevederilor referitoare la autorizarea executării lucrărilor de construcții. Pe de altă parte, fiind declanșat un proces, chiar și la sesizarea organului care a întocmit procesul-verbal de constatare a contravenției, instanța de judecată este cea care va soluționa cauza și va dispune măsurile corespunzătoare, în cadrul unui litigiu de natură să asigure părților, deci și părâtului, toate garanțiile procedurale pe care le presupune exercitarea liberului acces la justiție și dreptul la un proces echitabil”. De asemenea, prin Decizia nr. 159 din 28 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 24 martie 2006, instanța de contencios constituțional a statuat că, „în ceea ce privește edificarea de construcții, nu se poate susține că prin desființarea unei construcții nelegal executate s-ar încălca dreptul de proprietate, întrucât demolarea, dispusă de o instanță judecătorească la finalul unui proces în care s-au putut formula apărări și administra probe, este consecința nerespectării de către constructor a prevederilor imperative ale legii privitoare la autorizările necesare edificării imobilului respectiv”.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, soluțiile pronunțate cu acele prilejuri și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Ionuț Stroe Mihalcea în Dosarul nr. 3.236/300/2007 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și de Dominic Pan Meghea în Dosarul nr. 7.219/300/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 866

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 și ale art. 337 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Marinela Mincă — procuror
Oana Cristina Puică — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 și ale art. 337 alin. 1 din Codul de

procedură penală și ale art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Viorel Stoican și Iuliana Neaga în Dosarul nr. 5.608/311/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, avocatul Gheorghe Ciobotaru, cu împuternicire la dosar. De asemenea, este prezentă personal partea Mihai Robert Burcescu, lipsind partea Maricica Popa, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul autorilor excepției solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Curții de Apel Craiova — Secția penală.

Partea Mihai Robert Burcescu solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.608/311/2006, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 și ale art. 337 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi.**

Excepția a fost ridicată de Viorel Stoican și Iuliana Neaga cu ocazia soluționării recursurilor formulate împotriva unei decizii penale pronunțate de Tribunalul Olt.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 317 și ale art. 337 alin. 1 din Codul de procedură penală îngrădesc accesul la justiție și compromit dreptul la un proces echitabil, prin consacrarea inegalității armelor, în condițiile în care egalitatea armelor este una din componentele definitorii ale unui proces echitabil. În acest sens, consideră că cele două texte de lege menționate „asigură procurorului un privilegiu exclusiv și absolut discreționar — întrucât este sustras cu desăvârșire controlului instanței de judecată — cu privire la configurarea cadrului procesual (cât privește subiecții pasivi ai procedurii), pe de o parte, prin aceea că obligă instanța să-și mărginească judecata la fapta (faptele) și persoana (persoanele) arătate în actul de sesizare (adică un act al procurorului!), iar pe de altă parte, recunoaște numai procurorului dreptul de a cere extinderea procesului penal cu privire la alte persoane”. Autorii excepției mai arată că „defecțiunea evidentă” a celor două texte s-a agravat prin abrogarea art. 333 din Codul de procedură penală, operată prin dispozițiile art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006, a căror neconstituționalitate este invocată pentru aceleași considerente.

Curtea de Apel Craiova — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că inițiativa extinderii procesului cu privire la alte persoane o poate avea exclusiv procurorul, instanța neputând nici să extindă procesul penal, iar prin abrogarea art. 333 din Codul de procedură penală prin art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006, nici să trimită cauza la procuror, restituirea către acesta făcându-se doar în condițiile restrictiv arătate de art. 332 din Codul de procedură penală.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 317 și ale art. 337 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006 sunt constituționale întrucât nu încalcă dispozițiile Legii fundamentale invocate de autorii excepției. Face trimitere în acest sens la Decizia nr. 484/2007 a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 317 și ale art. 337 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 317 din Codul de procedură penală: *„Judecata se mărginește la fapta și la persoana arătată în actul de sesizare a instanței, iar în caz de extindere a procesului penal, și la fapta și persoana la care se referă extinderea.”;*

— Art. 337 alin. 1 din Codul de procedură penală: *„În cursul judecății, când se descoperă date cu privire la participarea și a unei alte persoane la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală pusă în sarcina inculpatului sau date cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către o altă persoană, dar în legătură cu fapta inculpatului, procurorul poate cere extinderea procesului penal cu privire la acea persoană.”;*

— Art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006: *„Articolul 333 se abrogă.”*

În opinia autorilor excepției, prevederile art. 317 și ale art. 337 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 11 alin. (2) cu privire la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 privind egalitatea în drepturi și ale art. 10 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 317 și ale art. 337 din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 489 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 13 iunie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 și ale art. 337 din Codul de procedură penală, reținând că procedura extinderii procesului penal cu privire la alte persoane este în concordanță cu dispozițiile art. 131 alin. (1) din Constituție, referitor la rolul Ministerului Public, potrivit căruia, *„În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”*. Corespunzător acestor atribuții constituționale, Ministerul Public este singurul îndreptățit să ceară extinderea procesului penal, așa cum este singurul care întocmește actul de acuzare. Această simetrie juridică respectă accesul liber la justiție și se aplică fără nicio

discriminare tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei. Mai mult, în situația în care procurorul nu formulează o cerere de extindere a procesului penal, partea interesată poate sesiza organele de urmărire penală, în temeiul art. 221 („Modurile de sesizare”), respectiv art.279 („Organele cărora li se adresează plângerea”) din Codul de procedură penală. Se asigură astfel accesul liber la justiție și, în mod corespunzător, toate garanțiile ce caracterizează un proces echitabil.

Cu același prilej, Curtea a reținut că aceeași soluție, de respingere a criticii de neconstituționalitate, se impune, pentru considerentele de mai sus, și în ceea ce privește dispozițiile art. 317 din Codul de procedură penală.

De asemenea, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006, prin care s-a înlăturat posibilitatea instanței de a restitui cauza la procuror, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 332 din Codul de procedură penală referitoare la încălcări procedurale prevăzute de art. 197 privind cauzele de nulitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 și ale art. 337 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, excepție ridicată de Viorel Stoican și Iuliana Neaga în Dosarul nr. 5.608/311/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 869

din 10 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 74 alin. (5) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 74 alin. (5) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Adrian Drăgan în Dosarul nr. 12.491/55/2007 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Astfel, prin Decizia nr. 1.099 din 22 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 11 decembrie 2007, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 158 din Legea nr. 356/2006, prin raportare la textele din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Cu această ocazie, Curtea a statuat că abrogarea prevederilor art. 333 din Codul de procedură penală este justificată de necesitatea eficientizării actului de justiție ce implică dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, având în vedere că inexistența posibilității de restituire a cauzei la procuror decât pentru cauze de nulitate absolută reprezintă tocmai o modalitate de împiedicare a tergiversării, instanțele de judecată, în virtutea rolului lor activ, fiind datoare să suplinească eventuale lipsuri ale urmăririi penale.

invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 12.491/55/2007, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.6 alin. (1) și (2) și ale art. 74 alin. (5) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Adrian Drăgan cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate prin care a fost soluționată plângerea împotriva unei hotărâri de sancționare date de comisia de disciplină din penitenciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că stabilirea competenței de judecată în materia contestației împotriva încheierii judecătorului delegat în

favoarea judecătorei încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la un recurs efectiv. Astfel, arată că „cercetările au fost făcute de către un judecător egal în grad cu cel care judecă contestația, prin aceasta încălcându-se accesul la o justiție imparțială”.

Judecătoria Arad — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, consideră că „nu se poate valida aprecierea că judecătorul care a soluționat prin încheiere plângerea este egal în grad cu cel care judecă contestația, deoarece judecătorul nu poate fi confundat cu o instanță judecătorească”. Mai arată că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, iar în situația de față competența a fost stabilită în favoarea judecătorei.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 74 alin. (5) din Legea nr. 275/2006 sunt constituționale întrucât nu încalcă prevederile Legii fundamentale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 74 alin. (5) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul cuprins:

— Art.6 alin. (1) și (2): „(1) *Executarea pedepselor se desfășoară sub supravegherea, controlul și autoritatea judecătorului delegat.*

(2) *Președintele curții de apel desemnează anual unul sau mai mulți judecători delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate pentru fiecare penitenciar aflat în circumscripția teritorială a curții de apel.*”;

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 74 alin. (5) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Adrian Drăgan în Dosarul nr. 12.491/55/2007 al Judecătorei Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE

— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5948368 283220